

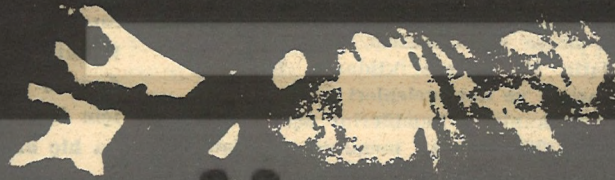
TÜRK SOLU

29 TEMMUZ 1969
FİYATI: 125 KRŞ.
YIL: 2 SAYI:

89

TAM BAĞIMSIZ VE
GERCEKTEN DEMOKRATİK
TÜRKİYE İÇİN

HEDEF 10.000

TÜSTAY

-sel ik69

Bir tahkikat üzerine

N. Gerçekçi

Elinizden geldiği kadar öğretmen mücadelesini önlemeye çalışın, kıyımı arttırın. Bu TÖS'ü daha güçlendirecek ve geliştirecektir. Ve Türkiye'nin mutlu insanlar ülkesi olmasına, halkının yüzünün gülmesine engel olunamayacaktır. Tarihin tekerleği ileri doğru dönecektir. Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye mücadelesi.

Çalıştığım lisenin bütün kış boyunca WC'si yoktu, halen içme suyu yoktur. Laboratuvar, resim ve iş atelyeleri, müzik ve cimnastik salonları yoktur. Yedi tane öğretmeni yoktur. Açığı sağdan soldan gelenlerle kapatılır. Sobalarında dersin ilk on dakikasında çam odunu yakılır. Ondan sonra sıcaklık sıfır dereceye doğru düşer. Öğrencinin yüzde doksanı kışın paltosuz ve mantosuzdur. Öğrencinin ancak yüzde beşinin ayakta köşele ayakkabı vardır. Ötekiler lastik ayakkabıdır. Üstü başı düzgün öğrenci yok gibidir. Öğrencinin yarıya yakını civar köylerden, yürüyerek gelir gider bütün ders yılı boyunca. Köyler bir ilâ bir buçuk saat uzaklıktadır genellikle. Kasabanın rakımı 1500 metredir ve yerde altı ay kalır. Öğrencinin öğleyin yediği «fırın kuru» denen bayat peksimettir ve çoğu katık bulamaz yanına. Kasabayı ile bağhyan yol kasımda kapanır ve mayısta açılır. Şehre dört beş vilâyet dolayarak gidilir. Öğrenci alleleri Türkiye'nin en yoksul insanlarıdır. Kasaba Doğunun en yoksul ihmal edilmiş kasabalarındandır. Buna rağmen gerek halkın çocuklarını okutmaktan başka çareleri olmadığı için ve gerekse siyasilerin oy avcılığını sağlama bağlamaları için kasabaya bir lise açılmıştır. Ama aslında liseyi yoksul ve gayretli halk kendi dar imkânları ile yapmış bakanlık da resmîleştirilmiştir. Öğrencinin yetişmesi, gerek içinde bulunulan sosyal eko-

nomik şartların kötülüğü ve gerekse okul imkânlarının eksikliği ve yetersizliği yüzünden vasattır ve hattâ vasatın altındadır. Orta kısımdan çıkanlar ya tahsile devam edememekte ya da girebilirlerse sadece ilköğretmen okuluna gitmektedirler. Lise kısmından mezun olanlar da genellikle eğitim enstitülerinin kapılarını çalmaktadırlar. Çevrenin ve okulun şartlarının yetersizliği, öğrencilerden bir kısmının yanlış bir takım yollara, örneğin Turancılığa ve Türkçülük adı verilen ve aslında bal gibi faşistliğe saplanmalarına yol açmıştır. Türkiye'nin pek az yerinde başarı kazanan İrkçılar, kasabada ve özellikle okuldaki öğrencilerin bir kısmı üzerinde küçümsenemeyecek başarı elde etmişlerdir. Saf ve bilgisiz halk çocuklarının «millî duyguları» istismar edilerek, onlara kendi sınıflarının aleyhinde fikirler aşılanmaktadır. Böyle bir ortamda daha önce meslekten atılmış ve ancak Danıştay kararı ile yeniden mesleğe dönebilmiş benim gibi TÖS'lü, Atatürkçü ve devrimci bir öğretmenin düşünce ve hareketleri iktidar çevrelerinin, feodal ilişkiler ve inanışlar içinde bulunan kimselerin ve onlarla işbirliği ve dayanışma halinde olan Türkçülerin (İrkçilerin, Turancuların, Milliyetçi toplumluların yani yerli faşistlerin) tepkisine yol açmıştır. Ve bu çevreler daha ders yılı başından itibaren, şahsıma karşı ve benimle konuşan kimselere karşı çeşitli baskı, tehdit ve yıldırma hareketlerine girişmişlerdir. Bir yandan da dedikodu ve iftiralarla öğrenciyi, veliyi ve halkı etkilemeye çalışmışlardır. Bir resmî görevliyi de yanlarına alarak hakkımdaki kampanyayı daha da artmışlardır. Ve iki ayrı konuda kaymakamlık makamına şikâyette bulunmuşlardır. Şikâyetlerden birinden dolayı, hakkımda ilçe idare kurulundan lüzumu muhakeme kararı çıkartmayı başarmışlardır. Bir yandan da vilâyete ve Bakanlığa şikâyetlerine devam etmişlerdir.

Okulun yukarıda saydığım durumuna bir çare bulmaktan âciz olan Bakanlık, buzlar çözüldüğü için ta Ankara'dan bir müfettişini hakkımdaki şikâyetleri tahkik etmek üzere görevlendirip, kasabaya göndermiştir. Ve böylece iktidarın buradaki taraftarları ve ileri gelenleri memnun edilmiştir. Bakanlığın kendilerini açıkça desteklediği «Türkçüler» memnun edilmiştir.

Kasabaya girerken AP'li il idare kurulu üyesi ve bir tarikat reisinin damadı olan müteahhit tarafından karşılanan müfettiş, bir hafta içinde öğretmenlerin, şikâyet sahiplerinin, velilerin ve öğrencilerin ifadelerini almıştır. Bana sorduğu sorulardan bazıları ve önemlileri şunlardır: «Askerliğiniz sırasında Amerikan subaylarının sık sık Türk subaylarını denetlediğini ve azarladığını söylediniz», «Türkiye'de düzenin bozuk olduğunu, Doğu'da ağalık bulunduğunu», «Türkiye'deki sınıflar arasında çok farklar bulunduğunu söylediniz», «Türk büyüklerini vatan hainliği

Öteki sorularla birlikte yukarıdaki sorulara gereken cevabı verdim. Önemli olan verdiğim cevaplar değil, bakanlığın suç saydığı şeylerin neler olduğudur. Bakanlık kadrolarını işgal eden bürokratlar siyasilerin emirlerine göre hareket etmelerinin elbette maddi ve manevî sorumluluklarına katlanacaklardır. Kişisel çıkarları için öğretmenlere karşı yürütülen karşı mücadelenin hesabı her gün kabarmaktadır. Öğretmen çoğunluğu bütün baskı ve yıldırma çarelerine rağmen, susmamakta ve boyun eğmemektedir. Şimdiye kadar az öğretmen cezalandırılmadı, az öğretmen sürülmedi, az öğretmen meslekten atılmadı, az öğretmen bin türlü haksızlıklara uğratılmadı fakat hepsi de daha bilmiş olarak ve hakkını yeniden kopararak mücadelelerine devam ediyorlar. Ve edeceklerde. Elbette yarın «öğretmen kıyımı» diye adlandırılan karşı mücadelenin sorumluları ve suçluları da gerektiği şekilde işlem görecektir, hesap vereceklerdir. Yaptıkları yanlarına kâr kalmıyacaktır. Ve sanılmasın ki bilinmiyorlar; devrimci öğretmen, kimlerin iktidarın evet efendimcisi olduğunu, kimlerin ağalarla gericilerle, öğretmen düşmanı sınıf ve zümrelerle işbirliği yaptığını gayet iyi biliyor ve tesbit ediyor.

Türk öğretmeni, 27 Mayıs devriminin ve Anayasasının bütün imkânlarından yararlanacaktır, Atatürk devriminin bütün ilkelere dayanacaktır. Ve dün olduğu gibi bugün de Türkiye'nin «tam bağımsız ve gerçekten demokratik bir ülke olması için» verilen İkinci Kurtuluş Savaşına bütün gücü ile katılacaktır. Halkını öğrencisini eğitecektir, bilinçlendirecektir. Yurdunun yeraltı ve yerüstü servetlerini koruyacaktır, iç ve dış sömürü mekanizmasını anlatacaktır, sosyal adalet ilkesi için, toprak reformu için, emeğin sömürülmesini önlemek için çalışacaktır. Görevinin, sadece ve sadece, dar anlamıyla eğitimcilik ve öğreticilik olmadığını bilecektir. Türkiye'nin ileri «kalkınmış» bağımsız, sömürsüz ve mutlu bir ülke olması için halkının mücadelesine katılacaktır. Buna hiç bir güç engel olamaz. Nitekim olamamaktadır da. Çünkü bu görev onun mesleğinin ve halktan gelme özelliğinin bir gereğidir. Öğretmen, halkla omuz omuza olan ortak mücadelesine elindeki devrimci silâhı TÖS'le devam edecektir. Şimdilik altmış bin insanın ortak gücü ve sesi olan TÖS, gelecek günlerde daha da gelişecektir. TÖS'le mücadele, halkla mücadeledir ve sonunda halk galib gelecektir. Elinizden geldiği kadar öğretmen mücadelesini önlemeye çalışın, kıyımı arttırın. Bu, TÖS'ü daha güçlendirecek ve geliştirecektir. Ve Türkiye'nin mutlu insanlar ülkesi olmasına, halkının yüzünün gülmesine engel olunamayacaktır. Tarihin tekerleği ileri doğru dönecektir. Yaşasın tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye mücadelesi.

Yayın organları hakkında bilgi sağlanır * Eskiz ve program nazırların Objektif tavsiyelerde bulunulur * Tespit edilen programlar titizlikle yürütülür.

Cağaloğlu, Türkocağı Cad. no. 1, kat: 3
Telefon: 27 66 00 - 27 66 01, İstanbul

(Basın: 60783: 160) ile suçladığınız, iddia edilmektedir.

Biz "Millî Demokratik Devrimciler" değiliz

başyazı •

Bizim devrimciliğimiz toplumun en devrimci potansiyel gücünün, devrim yolunu duraksamasız sonuna kadar izleyecek gücün, Türkiye proletaryasının devrimciliğidir. Onun için biz PROLETER DEVRİMCİLERİZ.

EYLEMDE statükoculuk lâfta keskin sosyalistlik: İşte oportünistin birinci vasfı...

Lâfta keskin devrimcilik, gerçek devrimcilerin sonunda gözükmek oyunuyla, onları yeteri kadar sosyalist bulmama demagojisiyle olur. Aybar'ın «Halklı sosyalizme» sahip çıkıp, solundakileri «Halksız sosyalizm» taraf-tarlılığıyla suçlaması bu demogojinin bir tezahürüdür. Son zamanlarda AP ile üstü örtülü koalisyona girmiş görünen CHP'nin genel sekreterinin aynı «Halkçılık» ücuz edebiyatına baş vurması, «Gerçek sosyalistlik» be-ratı dağıtmaya kalkışması gene bu türden bir demogojidir.

Tarihin sınav anlarında çok kez gerici bir akım olarak sosyalist hareketin karşısına çıkmış olan popülizmin, proleter devrimcilerini yeteri kadar devrimci olmamakla suçlamasının geçmişte, özellikle Batı'da, örnekleri çok-tur.

Ama Batı'da popülist -marksist polemikte olsun, oportünizmle mücadelede olsun, hiç değilse, siyasi tartışmanın ilkel kurallarına uyuluyordu. Hasımına söylemediği şeyleri atfedip onu kolayca mat etmeğe kalkışma gibi dürüstlikle bağdaşmayan davranışlara pek gidilmiyordu.

Bizde öyle değil. Sömürülen bir yoksulluk ülkesi olan Türkiye'de oportünizm, ideolojik bakımdan öyle güçsüz, öyle temelsizdir ki, hasımın görüşlerini tahrif etmeden eleştirme dürüstlüğünü gösterememektedir.

Sosyalizmin bilimini reddedenleri olsun, o bilime sahip çıkar gözükererek statükoculuk etme kurnazlığını yapan-ları olsun, bizim oportünistlerimiz bu tahrifçilikte birleş-mektedirler.

Sosyalizmin bilimini, emperyalizmin vesayeti altında bulunan ve feodal ilişkileri hâlâ bağrında barındıran Türkiye gibi bir ülkeye uygulanmasının sonucu olan Millî Demokratik Devrim temel sloganını benimseyen prole-ter devrimcileri hakkında söyledikleri, özet olarak söy-ledikleri şudur:

«Onlar (yani proleter devrimcileri) küçük burjuva reformistleri olan asker - sivil aydın zümrenin (bürokrasinin) öncülüğünde Millî Demokratik Devrimi savunuyorlar; onun için onlar millî demokratik devrimcidirler. Biz ise (yani oportünistler) proletaryanın öncülüğünde Sosyalist Devrimi savunuyoruz; onun için biz sosyalist devrimcileriz vb....»

Bizim, içinde bulunduğumuz tarihî aşamada, sosyalist teorinin emrettiği temel sloganı, Türkiye'yi tam bağımsız ve her türlü feodal kalınlardan arınmış özgür vatandaşlar toplumu anlamında gerçekten demokratik bir ülke, sosyalist devrimin eşğine varmış bir ülke durumuna yükseltmeyi amaç edinen Millî Demokratik Devrim temel sloganını benimsediğimizi ve bu aşamada sosyalist devrim temel sloganını ileri sürmenin bi-

lime ve Türkiye'nin gerçeklerini aykırı bir davranış olduğunu, sol gevezelik olduğunu söylediğimiz doğrudur. Ama bizim «Millî Demokratik Devrimciler» olduğumuz yalandır. Aynı mantıkla, geçen yüzyılın ortalarında, Neue Rheinische Zeitung'da, Avrupa'daki burjuva demokratik devrimleri savunuyor diye Marx'ı; Rusya'da da 1917 ortalarına kadar burjuva demokratik devrim temel sloganını benimsediler diye bolşevikleri «burjuva demokratlar» olmakla suçlamak mümkündür.

Aynı mantıkla, Kurtuluş savaşının belli bir aşamasında düşmanı Sakarya'da yenilgiye uğratıp Afyon'a kadar çekilmesini sağlayan Türk ordusunun Başkumandanını, «Ordular! İlk Hedefiniz Akdenizdir» emrini düşman Polatlı'dayken vermedi diye, yalnız başkent Ankara'yı savunmakla ve Batı Anadolu'yu düşmana bırakmakla suçlamak mümkündür.

Hayır, biz «millî demokratik devrimciler» değiliz. Nasıl ki Marx ya da Lenin tarihî gelişmenin belirli bir aşamasında burjuva demokratik devrimi savundukları zaman burjuva demokratları değil idilerse; nasıl ki Sakarya'dan sonra ordunun düşmanı Türkiye topraklarından kovacak olan son ve kesin darbesine hazırlanmak için bir hazırlık devresine geçen Mustafa Kemal, Misak-ı Millî'den tavizde bulunmuş değil idiyse.

Hayır biz «millî demokratik devrimciler» değiliz. Çünkü hiç bir hareket kendini asgarî programına göre, içinde bulunduğu tarihî aşamadaki stratejisine göre adlandırmaz. Biz sosyal devrim yolunu yalnız içinde bulunduğumuz aşamada değil, o aşama aşıldıktan sonra da izleme azminde devrimcileriz. Ta ki toplumumuz sömürünün her çeşidinden arınmış ola; ta ki gerçekten «imtiyazsız sınıfsız» toplumun gerçekten özgür insanı her bakımdan açılıp gelişme olanaklarına kavuşmuş ola...

Onun için bizim devrimciliğimiz toplumun en devrimci potansiyel gücünün, devrim yolunu duraksamasız sonuna kadar izleyecek gücün, Türkiye proletaryasının devrimciliğidir. Onun için biz PROLETER DEVRİMCİLERİZ.

Oportünist demagojisinin bazı proleter devrimcilerini oyuna getirdiği oluyor. Yavuz hırsız ev sahibini şaşırtır. Bu arkadaşlar, karşı tarafın oportünizmin demagogik terminolojisini bize empoze etmesine izin vermemelidirler. Hele bize ad takmalarına hiç...

Bize takılan adlardan bir başkası da «Geniş Cepheci» adıdır. Bu konuya gelecek yazımızda ele alacağız ve bizim Cephemizin sınırladığı kadar geniş olmadığını, hiç değilse oportünistleri dışarıda bırakacak kadar dar olduğunu açıklayacağız.

Türk Solu

olaylar

Nixon'un Romanya'yı ziyaretinde en azından Güney Amerika'da ABD yöneticilerinin karşılaştığı tepkiyle karşılaşmasını bekleriz. Bunu, özellikle vatansaver Romanya gençliğinden bekleriz. Romanya gençliğinden en azından Türkiye gençliğinin 6. Filo'ya, Kommer'e gösterdiği tepkiyi göstermelerini bekleriz. Romanya gençliğinden en azından Nixon'un kardeş sosyalist Vietnam Halk Cumhuriyetine Amerikan saldırılarının hesabını sormalarını bekleriz.

Askerî üslerde kimyasal ve bakteriyolojik silâh stokları

Geçen hafta boyunca özellikle geri kalmış ülkeler halkları ay gezisi propagandasıyla gözleri kamaştırılırken, Amerikan emperyalizminin caniyane hazırlıklarından biri yeniden gözler önüne serildi. Japonya'da Okinawa adasındaki A.B.D. zehirli gaz stokları yüzünden 8 Temmuz'da zehirlenen ve tedaviye alınan 24 Amerikan askeri olayı üzerine başhyan tepkiler karşısında Washington'da Savunma Bakanlığı yetkilisi John Foster bir açıklama yaparak hükümetinin bütün dünyada kimyasal savaş hazırlığı içinde olduğunu kabul etti.

Okinawa'daki zehirlenme olayı Japonya'da büyük tepki ile karşılandı. En kuvvetli işçi örgütü «Sohyo» Sendikalar Birliği ile solcu öğrenci örgütü «Minsei», Japonya'daki 47 Amerikan üsünün kaldırılması ve Amerikan-Japon Savunma Paktının ilgası için ortak bir mücadele kararı olarak protestolara girişildi. Başhyan tepkiler

üzerine Japon Hükümeti, Amerika'ya resmen müracaat ederek sinir gazı stoklarının kaldırılmasını istedi. Bunun üzerine Washington, sözde de olsa, olumlu bir cevap vermek zorunda kaldı. Amerikan vesayetindeki gerici Filipin Hükümeti bile Amerikan üslerinde zehirli gaz stoklarının varlığı konusunda Washington'dan kesin bilgi istedi. Batı Almanya'da bu konu üzerinde şiddetli tartışmalar oldu.

Fakat Amerikan askeri üsleri bulunduran Türkiye'de, resmî yetkililerde en ufak bir kıpırdanma görülmedi. Dergimizin bağlanacağı ana kadar muhalefet partisi sözcülerinden bile en ufak bir uyarı duyulmadı.

Gerçekte emperyalizmin korkunç zehirli gaz harbine hazırlanması bilinmiyen ve yeni bir şey değildi. 2. Dünya Harbinin hazırlık döneminde, Amerikan harp sanayii, Alman kimya endüstri tröstlerinden bile zehirli gaz siparişleri almıştı. Kahraman Vietnam halkına karşı istilacı Amerikan ordusunun kullandığı kimyasal silâhların korkunçluğu hâfizalarda taptaze yaşamaktadır.

Amerika'nın barbarca bir mikrop savaşına hazırlandığını geçen aylarda Senatör Fulbright birkaç defa açıklamıştı.

Daha 1967 de New-York Times gazetesi, kimyevi ve bakteriyolojik savaş programının, Amerikan askeri plânlarının en gizlisi olduğunu yazmıştı. Japonya'daki son zehirlenme olayı ardından Pentagon yetkilileri, Okinawa'dan başka hangi deniz aşırı üslerde zehirli gaz stokları depolandığını büyük bir sır olarak muhafaza etmekte ve bunların geri çekilip çekilmeyeceği konusunda bir açıklamadan titizlikle kaçınmaktadırlar.

Deniz aşırı üslerdeki «sessiz silâh» stokları sır olarak saklanmaya çalışılmaktadır ama Amerikan sanayiinin kimyasal ve bakteriyolojik silâhların imali için harıl harıl çalıştığı pek fazla gizlenmemektedir. Pentagon bütçesinde bu alana ayrılan paralar yıldan yıla korkunç bir hızla artmaktadır. New-York Times bütçedeki bu faslın yüzlerce milyon doları bulduğunu yazmıştır. Şimdiye kadar kurulan tesislerin değeri ise milyarlarca lirayı bulmaktadır. Bu paraların büyük bir kısmının ayın fethindeki başarıyı paylaşmak iddiasında olan tekellere gittiği unutulmamalıdır.

Amerikan «sessiz savaş» makinasının genel karargâhı Maryland'dadır. Bu ve buna yakın merkezlerde yüzlerce bilim adamı, bakteriyolojik, hummal bir şekilde çalıştırılmakta, insanlar üzerinde bakteriyolojik deneyler yapılmakta, yeni mikroplar üretilmekte, biyolojik savaş araçları geniş arazilerde denenmektedir.

Japonya, Kanada, İngiltere ve Batı Almanya ile yaptığı kontratlar sayesinde Amerika bu ülkelerle de bakteriyolojik savaş araçları konusunda suç ortaklığı etmektedir.

Zehirli gazlar ve benzeri silâhları yasaklayan 1925 Cenevre Konferansı protokolu altına imza atmıyan bir A.B.D.'nin yurdumuzdaki askeri üslerde de her türlü kimyasal ve bakteriyolojik silâhları depo ettiğini söylemek kehanet sayılmamalıdır. Vatansaverler emperyalizmin bu kirlî yüzünü de açığa çıkarmak ve onun ölüm plânlarına karşı dikilmek görevi ile karşı karşıyadırlar.

Apollo-11 Okyanusa iner inmez

Başkan Nixon da yarım bir dünya turuna çıkacaktır. Seyahatin ilk uğrak yeri Hornet uçak gemisi. Başkan buradan astronotların denizden çıkarılışını izliyecek. Ondan sonra ver elini Amerikan demokrasisinin uygulandığı, yani günümüzün en tipik Amerikan sömürgesi Filipinler...

Ondan sonra, bizim siyasi irticam Kayseri'de öğretmenlere karşı yaptığı tertipte ismi dövizlerde yer alan Endonezya'ya!.. Yani yüzbinlerce vatansaverin Amerikan emperyalizminin yerli usakları tarafından katledildiği ülkeye!..

Sonra Güney Asya'nın, emperyalizme karşı değil de birbirleriyle savaşmaları için, emperyalistler tarafından, sürekli bir şekilde birbirlerine düşürülen Hindistan - Pakistan!.. Yani yüz milyonların açlıktan, sefaletten kırıldığı ülkeler!.. Yani özellikle İkinci Dünya Savaşından bu yana, emperyalizmin güler yüzü boyunduruğunda kalmaları için büyük gayretler harcanan ülkeler...

Nixon muhtemelen Güney Vietnam'a da uğrayacaktır. Emniyet mülahazasıyla, basınumuz, hiçbir açıklama yapılmamakta olduğunu yazmaktadır. Bu haber de pekâlâ doğru olabilir. Çünkü, Vietnam'da ok yaydan çıkmıştır. Kadın-erkek, çocuk-çocuk Amerikan emperyalizmine karşı göze-göz, dişe-diş savaştadır. Doğal olarak Nixon Vietnam'a uğrarsa, ülkenin üçte ikisinden çoğunu kontrol eden Kurtuluş Cephesi Hükümetini değil de Amerikan emperyalistlerinin yerli usaklarının yönetimindeki iktidarın misafiri olacaktır. Yani, bizim İstiklâl Mücadelesiyle kıyaslırsak Büyük Millet Meclisi Hükümetinin değil de, işgal kuvvetlerinin bir dediğini iki etmiyen İstanbul'un misafiri olacaktır.

Güney Amerika ülkelerini dolaşırken ABD'nin Başkan Yardımcısının bile uğradığı güçlükler gözönünde tutulursa Nixon'un bu seyahatında ne gibi tepkilerle karşılaşacağını olaylar gösterecektir.

Başkan Nixon'un Apollo-11'in başarısından geniş çapta yararlanma peşinde olduğu besbelli...

Bu, yarım dünya seyahatının en ilgi çekici yanı, Nixon'un son uğrayacağı ülkenin sosyalist bir düzenin egemen bulunduğu Romanya oluşudur.

Halkoyumuza Romanya özellikle spor alanındaki başarılarıyla tanıtılmıştır. Örneğin Romen voleybolcularına karşı sporseverlerimiz büyük bir hayranlığı vardır.

Nixon'un bu sosyalist ülkeyi ziyaretiyle, en azından Güney Amerika'da ABD yöneticilerinin karşılaştığı tepkiyle karşılaşmasını bekleriz. Bunu, özellikle vatansaver Romanya gençliğinden bekleriz. Romanya gençliğinden en azından Türkiye gençliğinin 6. Filo'ya, Kommer'e gösterdiği tepkiyi göstermesini bekleriz. Romanya gençliğinden, en azından Nixon'dan kardeş sosyalist Vietnam Halk Cumhuriyetine Amerikan saldırılarının hesabını sormalarını bekleriz... Amerikan ordusunun en modern silâhlarla, örneğin Vietnam'da ne aradığını sormalarını bekleriz. Ortada sanki hiç bir şey yokmuş gibi ne yüzle bir diğer sosyalist ülkeyi ziyaret ettiğini sormalarını bekleriz.

Son olarak sosyalist Romanya gençliğine diyeceğimiz şudur:

Yeryüzünde ilk millî kurtuluş savaşını vermeye rağmen, bağımsızlığımızın tanınmaz hale girmesi, emperyalist devlet yöneticilerinin bu ve benzeri ziyaretleriyle başlamıştır. Ayağınızı denk alın!..

Kayseri'de öğretmen ve subay

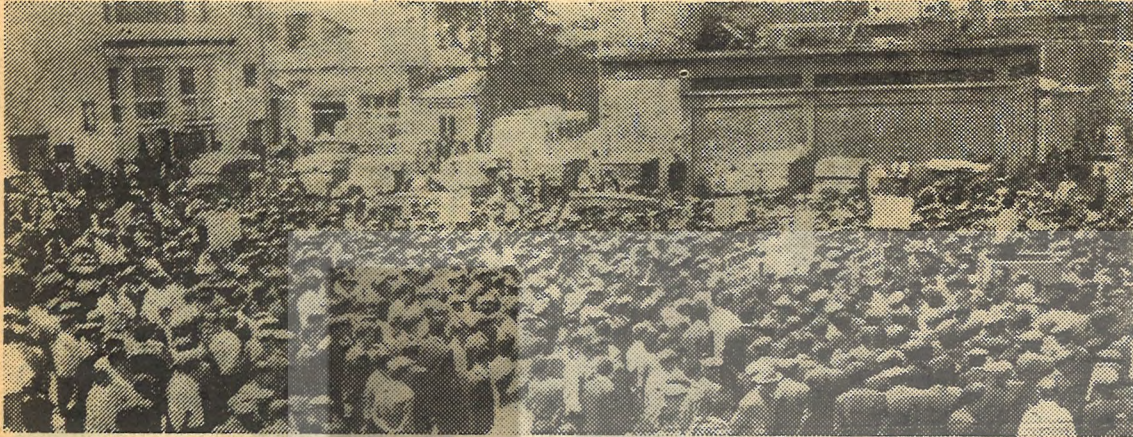
Kayseri'de AP yöneticilerinin TÖS Kongresine karşı tertiplendiği saldırıdan sonra öğretmenler arasında sürdürülmek istenen sindirme havası umulan sonuca ulaşamamış, aksine Atatürkçü ve ilerici öğretmenler de dostla düşman daha açıklıkla ayırtıma olanağını sağlamıştır AP Kayseri Milletvekili Mehmet Ateşoğlu'nun ücretli adamları, resmî makamların müsamahası ile hâlâ korku yaratma çabasındadırlar. Öğretmenler tedirgindir, fakat yılmılık yoktur. AP mağalarının taşkınlıklarına karşı koyabilmek için birçoklarını ailelerini köylerdeki yakınlarına yollamaktadır. Saldırı sırasında polis gözleri önünde tahrip edilen Türkiye Öğretmenler Sendikası Lokal'nin onarılması ve on gün içinde açılması için bütün öğretmenler çalışmaya başlamıştır. TÖS Genel Merkezi gerekli madde yardımın derhal yapılacağını bildirmiştir.

Saldırı olayı ile ilgili mahkeme sırasında öğretmenleri işbirlikçilerin çapulcuvarından koruyan subayların suçluların ortaya çıkartılması için tanıklık edecekleri öğrenilmiştir. Subaylar mahkemeye olayla ilgili film ile bazı fotoğraflar da sunacaklardır.

Öte yandan, saldırganı olarak tutuklanmış beş kişiye hapis hane bir kısım Kayseri zenginlerinin baktığı bilinmektedir.

Köylü - Gençlik - Aydın ittifakının bütün köylere ulaşan enerjik çalışması, köylüyü soyan faizci ve tefeci takımını iyice tedirgin etmiştir. Mitinge engel olabilmek için çarpınan bu soyguncu şebekesi, bütün gayretlerine rağmen amacına ulaşamamış ve fındık üreticilerinin gür sesi Fatsa göklerini inletmiştir.

olaylar

Mitinge binlerce köylü katıldı.

Fatsa köylüleri tefecilere baş kaldırdı

14 Temmuz Pazartesi günü Fatsa köylülerinin «Fındık Fıatları ve Demokratik Haklar» konulu mitinginde 1000'i aşkın köylü, Amerikan emperyalizmiyle ortaklaşa sırtlarına binmiş olan tefecileri, faizcileri ve bunların iktidarını şiddetle protesto etmişlerdir.

Miting öncesinde İsmet Duman, Yusufu köyünden Ahmet Sesişen, Fehmi Akar Demirci köyünden Şükrü Güleç ve Nazım Dervişoğlu imzasıyla dağıtılan çağrı bütün köylere ulaşmış ve fındık üreticilerinin geniş ilgisiyle karşılanmıştır. Çağrıda «Köylünün yetiştirdiği fındık, tefecileri ve faizcileri beslemektedir» denmektedir.

Köylü - Gençlik - Aydın ittifakının bütün köylere ulaşan bu enerjik çalışması, köylüyü so-

yan faizci ve tefeci takımını iyice tedirgin etmiştir.

Mitinge engel olabilmek için çarpınan bu soyguncu şebekesi, bütün gayretlerine rağmen amacına ulaşamamış ve fındık üreticilerinin gür sesi Fatsa göklerini inletmiştir. Konuşmacılardan, Yusufu köyü halkından Ahmet Sesişen, sık sık alkışlarla kesilen konuşmasında «faizcilere karşı birleşmek gerektiğini, yoksa borçların altından hiç bir zaman kalkamayacaklarını» söylemiştir. Yaşlı bir köylü; artan hayat pahalılığı karşısında fındık fiyatlarının çok az arttığını, tefecilere açılan banka kredileriyle köylünün tefecilere bağımlı kılındığını, Anayasa'da köylülere tanınan haklara sahip çıkılması gerektiğini belirtmiştir.

Mitingde en çok üzerinde durulan nokta şu olmuştur: «Ülkemiz dünya ülkelerine göre çok geri kalmıştır. Bu geri kalışın nedeni, Amerika tarafından ilğimize dek sömürülmemizdir. Bu sömürü Amerika'nın ortaklarıyla birlikte yürütülmektedir. Ve bu sömürücü güçler, aynı zamanda gerçek demokrasi düşmanlarıdır da. Öyleyse bu güçler, faizcilğin altında yıllardır ezilen fındıççı Fatsa köylülerinin demokratik mücadelesine de karşıdırlar.»

Köylülerin ellerindeki pankartlar da en az konuşulanlar kadar anlamlıdır. Bu pankartlarda köylüler «Faizcilere şapır şupur, köylülere yarabbi şükür.», «Aç gözünü gör olanı, hakkın nerde sor çalam», «Eli yurda soktular, birlik olup soydular, bizi yoksul koydular», «Seçimde efendiyiz, geçimde köleyiz», «Ziraat Bankası, zengin kasası», «Bağımsız Türkiye», «Amerikan sömürüsüne hayır» diye haykırmışlardır.

Fatsa mitingi halkımızın gelişen milli demokratik devrim mücadelesinin yeni bir halkası, yeni bir adımıdır.

Hindistan'da devletleştirme

Hindistanda yıllardan beri iktidarda bulunan kongre partisi içinde, bir süre önce patlak veren bir siyasal kriz yüzünden şiddetli bir mücadele başlamıştır. Kongre Partisinin önderliğini yapan Başbakan Bayan İndra Gandhi, partisinin sağ kanadının liderlerinden Maliye Bakanı Morarji Desai'yi görevinden uzaklaştırmış, bunun üzerine Desai de aynı zamanda işgal ettiği Başbakan yardımcılığından istifa etmiştir.

Bildiği üzere Hindistan Ulusal Kongre Hareketi, Hindistan halkının İngiliz boyunduruğuna karşı verdiği bağımsızlık mücadelesi sonucunda ortaya çıkan ve bağımsızlık mücadelesine öncülük eden bir koalisyonudur.

Bağımsızlık savaşından sonra Ulusal Kongre koalisyonu bir siyasal parti haline dönüşmüş ve o günden beri iktidarın rakipsiz sahibi durumunu korumuştur. Bağımsızlığın kazanılmasından sonra Nehru'nun liderliği altında sol niteliğinin giderek yitirmiş, ve bir merkez partisi veçhesine bürünmüştür. Kongre partisi son derece gayri mütecanis bir parti olup, çeşitli sınıf ve tabakaların aynı siyasal parti çatısı altında oluşturduğu bir koalisyon mahiyetindedir. Parti içinde toprak sahipleri, sanayiciler, bankacılar sosyal demokratlar, liberaller, sendikacılar, gibi türlü güçler bulunmaktadır.

Merkezci Nehru'nun ölümünden sonra biraz babasının ününden yararlanarak, biraz da kongre partisinin yapısına uygun politik kişiliği sayesinde başa geçen bayan Gandhi zamanla Kongre Partisinin sol kanadının başına geçmiş, ve bir takım reform denemelerine girişmiştir. Bu cümleden olmak üzere, 2 yıl kadar önce bankaların devletleştirilmesi meselesini ortaya atmıştır. Fakat Kongre partisi sağ kanadı buna karşı çıkmış ve engel olmuştur. Bunun üzerine taraflar uzlaşarak bankaların «sosyal kontrolü» formülü üzerinde anlaşmışlardır.

Zamanla bu tedbirin söknedğini çokça gören bayan Gandhi, geçen haftalarda sağ kanada karşı mücadele açarak onları bankaların millileştirilmesi ve bir dizi reformist tedbirler kabulüne zorlamıştır. Sağcılar buna bir kez daha ya-nışmamışlardır.

Sağcılarla solcuların çatıştığı diğer bir konu Cumhurbaşkanlığı adaylığıdır. Bayan Gandhi'nin adayı olan şimdiki Cumhurbaşkanı vekili Giri, sağcılar tarafından kabul edilmemiştir. Bunun üzerine kızan Giri demokratik bir biçimde kendini aday göstermiş ve mücadeleye girmiştir.

Bu çatışma üzerine gelen bankaların millileştirilmesi meselesi kutuplaşmayı arttırmıştır. İndira Gandhi'nin reformist tedbirlere karşı çıkan maliye bakanı Morarji Desai'yi görevinden uzaklaştırmıştır. Bunun üzerine Desai'de ayrıca işgal ettiği Başbakan yardımcılığından istifa etmiştir.

14 büyük özel bankayı devletleştiren Gandhi Ulusuna yaptığı konuşmada bu kararın Hindistanı sosyalist bir toplum aşamasına yaklaştırdığını belirtmiştir.

Tipik bir küçük burjuva reformisti gibi davranan pragmatizmden ayrılmayan Bayan Gandhi'nin tedbirleri Hindistan'ın bitmek tükenmek bilmeyen sorunlarını temelden çözecek ölçüde köklü değildir. Hindistan'daki iç politik durum arap sağından farksızdır. Kıtık sorunu kısmen halledilmiş olmakla birlikte iktisadi durum vahametini muhafaza etmektedir. Uzun bir süreden beri din meselesi yüzünden bazı eyaletlerde çıkan olaylar ve grevler henüz yatışmamıştır. Diğer devletlerde de şu ya da bu ölçüde siyasal istikrarsızlıklar hüküm sürmektedir. İki eyalette ise yönetim komünistlerin hâkimiyeti altındadır.

Şimdilik Kongre Partisinin İktidarı büyük tehlikelerle karşı karşıya değildir. Parti içindeki sağ sol kanat birbirlerinden kopsalar bile gene de iktidar için iki ayrı parti halinde koalisyon yapma durumunda kalacaklardır.

— Yusufu köyü halkından Ahmet Sesişen konuşuyor—

Türkiye Adliyesi İşbirlikçilerin Oyuncağı Olmayacaktır

Bağımsız Türk yargıcı, en isabetli kararlarından birini daha vererek tutuklu bulunan devrimci gençleri özgürlüklerine kavuşturdu. Bu duruşma açıkça göstermiştir ki, Türk Adliyesi, Türkiye'nin bağımsız yargıçları, işbirlikçilerin, emperyalizmin uşakların oyuncağı olmayacaktır.

16 Haziran 1969 günü polis kordonu altında sınavlara girmek istemeyen öğrencilerle Toplum polisi arasında çıkan çatışma sonrasında onüç öğrenci olayların sanığı olarak yakalanıp cezaevine gönderilmişti.

45 günden beri cezaevinde tutuklu bulunan Mehmet Mehdi BEŞPINAR, Nizar ÖZKAYA, Celâl DOĞAN, Bekir Sıtkı COŞKUN, Cemil GÖK, Eyüp YILDIRIM, Hamdi OLGUNSOY, Hikmet BAYGON, Önder DEDEAĞAÇ, Yusuf GÜRCAN, Ümit DURU, Ülker YILMAZ, Nafiz BİLSEL 23 Temmuz 1969 günü yapılan duruşma sonucu tahliye edildiler.

Duruşmaya saat 15.50'de nöbetçi 8. Asliye Ceza Mahkemesinde, III. Ağır Ceza Yargıcı İsmail Okay'ın başkanlığında başlandı. Gençleri Av. Muvaffak ŞEREF, Av. Enis COŞKUN, Av. Alp KURAN, Av. Hikmet MİDYAT, ve Av. Nail YEŞİL savundular.

İlk sorgular yapıldıktan sonra, Alp KURAN iki ayrı davadan yargılanan gençlerin dosyalarının kasıtlı olarak ayrıldığını, dosyaların birleştirilmesini istediysede talep reddedildi. Sonra iddianame okundu. Gençler «Toplu Halde İzzar» suçundan sanıktilar ve toplam ceza iki aydan beş yıla kadar hapis» idi. Ayrıca aynı davadan sanık oldukları halde, Deniz GEZMİŞ, Mustafa İlker GÜRCAN ve Öcal OKAY'ın dosyalarının bu davadan ayrıldığı da belirtildi.

Öğrencilerin Toplum Polisinde alınan ilk ifadeleriyle, Sulh Mahkemesinde alınan ifadelerinin karşılaştırılması yapılırken, özellikle M. M. BEŞPINAR, Celâl DOĞAN ve B. S. COŞKUN; kendilerini on üç gün hastahane de yatmak zorunda bırakan bir davranışla karşılaştıkları için; polisteki ifadelerinin kısmen doğru olduğunu belirttiler ve bunların geçerli olamayacağını Yargıç İsmail OKAY, büyük bir titizlikle zapta geçirtti. Bu arada bu ilk tahkikatı yürütenin YAŞAR OKÇUOĞLU olduğu da, ayrıca konu oldu. Duruşma salonunu dolduran kalabalığın önemli bir kısmını oluşturan sivil polislerin de en az devrimcilerin yakınları kadar, meraklı ve heyecanlı oldukları bu arada gözden kaçmıyordu.

İşin garibi, sanıkların aleyhinde ifade vermeleri beklenen Toplum Polisi görgü tanıklarının, yargıcın tam tarafsız gerçekten adil başkanlığında, sanıkların hiçbirini tanımadıklarını, olay yerinde bir-ikisini görebildiklerini, onların da ne

Gençler mahkeme de

yaptıklarını o kalabalıkta ayırdedemeyeceklerini belirttiler. İçlerinden Halil GÜRBÜZ (Toplum P.) ise, önce «hiç birini tanımam» dedi ise de sonradan 180 derecelik bir dönüş yaparak Celâl'i, Sıtkı'yı tanıdığını söyleyiverdi.

Sonra savunmaya geçildi. Av. Enis COŞKUN; hiçbir tutuklama nedeninin var olmadığını başarılı bir savunmayla belirtti. Diğer Avukatlar da savunmalarını yaptıktan sonra; kanısı sorulan Cumhuriyet Savcısı gençlerin tahliyesini talebetti.

Ceza ve Usul Hukukunu eşine ender rastlanacak bir biçimde kavradığı her davranışından belli olan III. Ağır Ceza Yargıcı İsmail OKAY; daha önce verilmiş tutuklama kararlarını bir bir eleştirerek devrimci gençlerin salıverilmesine karar verdi.

Bu ilk duruşmayı izleyen ikinci duruşmada (ki bu dâvada gençler 171 sayılı Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanununa aykırı davranmaktan sanıktilar) Cumhuriyet Savcısının tutukluluğun devamını istemesi bir süre şaşkınlık yarattı. Oysa; daha önce bu dâvanın tanığı olan Toplum P.'nin tutarsız ve gelişki dolu ifadesi; gerçeği; çoktan ortaya çıkartmıştı.

Sonunda bağımsız Türk yargıcı, en isabetli ve adil kararlarından birini daha vererek; tutuk-

lu bulunan devrimci gençleri, özgürlüklerine kavuşturdu.

Bu duruşma açıkça göstermektedir ki, Türk Adliyesi, Türkiye'nin bağımsız yargıçları; işbirlikçilerin, emperyalizmin uşaklarının oyuncağı olmayacaktır.

Münih Türk Öğrenci Birliği seçimlerini sol kazandı

Şimdiye dek orta sağ ve orta koalisyonda olan Münih Türk Öğrenci Birliği 13 Temmuzda yapılan seçimlerle ezici bir çoğunlukla solun eline geçmiştir.

Seçimlerden önce, Münih'te «Millî Demokratik Devrim» ilkesini savunan Türk Devrimci-ler Topluluğu ile TİP çizgisindeki Münih Türk Kültür Birliği içindeki öğrenciler, seçime birlikte girebilmek için «Millî Demokratik Devrim» çizgisinde anlaşmışlar ve seçim öncesi ve sırası konuşmalarını bu çizgide yürüterek, orta ve ortanın solu da kendi taraflarına çekip, seçimleri kazanmışlardır.

Seçimleri izlemek için Münih konsolosluğu tam kadrosuyla gelmiş, konsolosluğun memuru kılığında olan MİT ajanları zaman zaman yazılı kâğıtlarla öğrencilere etki etmek istemiş, fakat toplumcu ve devrimciler tarafından sıkı denetim altında olduklarından tüm çalışmalarını zararsız hale getirilmiştir.

Seçimleri izlemek için gelenlerin arasında, zaman zaman parayla tutulup devrimci ve toplumculara saldırtılan, Berlin'deki CIA ve Müslüman Kardeşler parasıyla beslenen Pısale-i Nur enstitüsünün Münih'teki kolu olan İslâm Cemiyeti üyelerinden 25 kişi, Münih'teki serseri ve esrar kaçakçılarının üslendiği faşist eğilimli Güney Bavyera Türk İşçileri Derneği üyelerinden de 20 kişi dikkati çekmişlerdir.

Seçimlerin sol tarafından kazanılması özellikle faşist eğilimli Federal Almanya bölgesi öğrenci müfettişi Ali Rıza Özgüç için bir darbe olmuştur. Seçimlerin Münih'te sol tarafından kazanılmaması için yoğun bir çalışma yapan, bu arada bazı öğrencileri bile tehdit edici müfettiş, şimdiden sonra karşısında Berlin Türk Öğrenci Birliği'nden başka direnen ikinci bir güç daha bulacaktır.

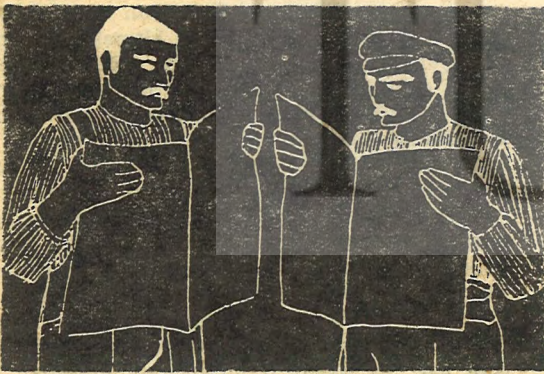
İŞÇİ-KÖYLÜ

2. sayı çıktı

BU SAYIDA :

- Köylüler ve toprak reformu
- Yapı işçileri soygunu
- Alpagut Linyit İşletmesini 650 işçi işgal etti.
- Devrimci işçiler Rabat mücadelesini kazandı
- Fatsa mitingi.
- İşçi-Köylü ile bağ kur
- İşçi-Köylü'yü tanı ve yay
- İşçi-Köylü'ye bağışta bulun
- Bağış topla, destekle

ADRES: Babıâli Cad No: 29
Cağaloğlu

Tam bağımsız ve gerçekten demokratik Türkiye için HEDEF 10.000

Arkadaş, bulunduğun çevreyle TÜRK SOLU arasındaki devrimci bağı kur. Orada derginin yayılmasını, ilk adım olarak kendi elinle okurlara ulaşmasını sağla ve tanıt. Dergiye abone bul. Dahası bulunduğun yerde derginin yayılması imkânlarını ara, bayilikler bul. Bunları bize bildir.

TÜRK SOLU, halkımızın millî demokratik devrim mücadelesinin bir parçasıdır.

Emperyalizme ve yerli işbirlikçilerine karşı yürütülen millî kurtuluş mücadelemizin zaferi; ancak devrimci teorinin ışığında, doğru eylem biçimleri ve doğru hedeflere yönelmekle olur.

Halkımızın kurtuluşu yolunda, devrimcilere kurulmuş tuzaklar vardır.

Bunları görmek, tuzaga düşmemek için; İşçi sınıfının devrimci ideolojisinin sosyalistler tarafından kavranılması gereklidir.

Öte yandan millî kurtuluş mücadelesi sadece bir sınıfın mücadelesi de değildir. Bütün millîci sınıf ve tabakaların ortak mücadelesidir. Emperyalizm ve yerli işbirlikçileriyle uzlaşmaz çelişkisi olan bütün sınıflar bu mücadele içinde ergeç yerini alacaklardır. Bugün bize düşen görev tüm millîci sınıfların yürüttüğümüz mücadeleye katılmasını sağlamaktır.

Yine bu mücadele bir tek örgütün mücadelesi de değildir. Belli sınıf ve tabakaların örgütlerinin ortak mücadelesidir. Bu bakımdan bizlere düşen görev; millîci sınıf ve tabakaların örgütlerindeki, bütün gericiilere karşı savaş açmaktır. Bu mücadeleyi reddeden yöneticileri aşağı etmek, yerine kendi sınıfının çıkarlarını temsil eden, millîci güçlerin gelmesini de sağlamaktır.

TÜRK SOLU bugüne kadar bu söylediğimiz ilkelerin mücadelesini vermiştir. Millî kurtuluş saflarının bozguna uğratılmasıyla yılmadan mücadeleye devam edecektir.

Dün, işçi sınıfının hareketine musallat olmuş oportünistlere karşı, sosyalistlere devrimci teorinin emrettiği millî demokratik devrim mücadelesini göstermiştir.

İşçi sınıfı hareketine sızmış, ve onun devrimci mücadelesini durmadan saptıran, dostları düşmanları aynı kefeye koyarak bir kördüğünü yürütmek isteyenlerin artık maskeleri düşürülmüştür. Oportünistlere karşı mücadele bir yandan devrimci teorinin yayılmasını sağlayarak, öte yandan doğru hedeflere yönelmiş mücadele biçimlerini ortaya koyarak yürütülmüştür.

Yine emperyalizmin dışındaki bütün vatanseverlerin millî cephe saf tutmaları, tarihin bize yüklediği bir zorunluluk olduğu ispatlanmıştır.

Bu yolda ileri adımlar atılmıştır. Özellikle gençlik kesiminde millî demokratik güçbirliği sağlanmış, işbirlikçilere ağır darbeler vurulmuştur.

Yine köylülerin demokratik hareketlerinde, işçisi, köylüsüyle bütün emekçi sınıfların desteği kazanılmıştır.

Millî demokratik güçbirliğinin ana meselesinin bütün halk sınıflarını güçbirliğine katmak olduğu ilân edilmiştir. Bu gerçek devrimciler tarafından kavranmasına rağmen, henüz millîci sınıfların kendi öz örgütlerinin kurulumamış olması sebebiyle başarılamamıştır. Asla ihmal edilemeyecek olan bu mesele ergeç başarılabilecektir. Mücadele içinde örgütlenme olacaktır. Örgütlenme seviyesi gelişikçe de daha sağlam temeller üzerinde millî demokratik güçbirliğine gidilecektir.

Bugün sosyalistlerin görevleri her zamankinden daha da önemlidir. Dikkatli olmak, ge-

nel meselelerimiz yanında şu günlerin önemini iyi kavramak zorundayız.

Bir yandan emperyalizmin işbirlikçilerine karşı yürüttüğümüz mücadeleyi güçlendirirken öte yandan işçi sınıfı hareketine çöreklenmiş sahte sosyalistlere karşı mücadeleyi de olanca hızımızla yürütmeliyiz.

Çünkü «Oportünizm engel! aşılardan emperyalizmle mücadele yürütülemez.»

Çünkü oportünizmin kaypak ideolojisi, henüz bilimsel sosyalizmin geriş yığınlarına mal edilmemiş olması yüzünden etkili olabilmektedir. Onlara karşı mücadele amansız yürütülmelidir. Kitlelerin tek mücadele yolunun parlamentarizm olarak tanıtıldığı ve bunun en yaygın olduğu bu dönemde bizim, ideolojik mücadelemiz yanında gerçek devrimci mücadele yollarını da göstermemiz gerekmektedir.

Sahte sosyalistlerin maskelerinin düşürülmesi yetmez. Sahte sosyalistlerin gerçek kimliklerinin, işçi sınıfı hareketine katılmış, ama henüz doğruyu görememiş binlerce dürüst mücadeleciler arkadaşlarımızda da kavranılması gerekir. Çünkü onların işçi sınıfı adına verdikleri mücadele boşa gitmemeli, düşmanlarımızın ve oportünistlerin gayelerine hizmet etmemelidir.

Devrimci mücadele propagandasız yapılamaz

Devrimci mücadelenin bütün yurt çapında serpilip yayılması gereklidir. Bunun da şartı elbette devrimci propagandadır.

Kitleleri Millî-Demokratik saflara kazanmak için çıkan İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesi bu yolda önemli bir adımdır.

Ancak kazanılan kitlelerin oportünizmin etkisine girmemesi de gereklidir.

Kazanılan kitlelerin bastan devrimci teori ile tehzil edilmeleri gereklidir. Bunun yolu Millî Demokratik mücadelemizin bir organı olan dergimizin yayılması ve okutulması ile olacaktır.

Türk Solunda oportünizme karşı hep birlikte yürüttüğümüz mücadelenin bu yeni safhası oportünizmin parti içinde hakimiyetine son vermektir. Yığınlaşma kapılıp mücadeleyi terketmek devrimciye yaraşmaz. Hele Parti kapılarına kilit vurup mücadeleyi oportünistlerin terkettiği şu dönemde...

Arkadaş bugüne kadar yürüttüğümüz mücadele bize şu gerçeği öğretmiştir; henüz teoriyi öğrenme gereğinin duyulmadığı, buna karşılık oportünizmin teori düşmanlığı yaptığı, sözde, pratiği amaç güderek «eylem, eylem...» gevezeliği yaptığı, böylece de sosyalizme kazanılma yolunda olanların kolayca sapabileceği gerçeğidir.

Bu gerçeği kavramamız bize ne yapmamız gerektiğini gösterecektir; Devrimci eylem için devrimci teoriyi yaymak.

Sosyalizme kazanılması gerekli bütün unsurlara; açıkça bütün dürüst partilere ulaşmak, onlara mücadelemizin geçmişini, anlatmak, bugünkü mevcut meseleleri çözmek ve gelecek için hedefler koymak zorundayız.

Bunu yaparken de unutmamız gereken kısmi mücadelelerle birbirimizin yetinmemesidir. Yoksa mücadeleyi bir bölgeye hapsedmiş oluruz. Asıl hedefe varamayan bir başarıda kalırız. Mücadelemizi yaygınlaştırmak geneli içinde yerine oturtmamız da ancak propoganda imkânlarımızla sınırlı olacaktır.

Arkadaş,

«Emperyalizmin karanlığına karşı, bağımsızlık ve özgürlük için mücadele» eden, katıksız işçi sınıfının devrimci ideolojisinin Sosyalist militanlarca kavranılması için çıkan AYDINLIK dergisi mücadelemize çok büyük bir güç katmıştır.

TÜRK SOLU,

Millî cephenin önünde en büyük tuzaklardan biri olan, ve halâ «emperyalizme yerli işbirlikçilerine karşı, millî demokratik güçbirliğini reddeden oportünistlere karşı amansız mücadelesini südürecektir.

Millî cephenin bu zorunlu mücadelesi bugün en önemli meselemiz haline gelmiştir. Ama bunun yanında dergimiz yine tüm millî kurtuluşçuların yanındadır. Bütün demokratik ve millî güçlerle birlikte mücadelesini sürdürecektir.

Devrimci mücadele için devrimci dayanışma

Arkadaş,

Mücadelemizin yayılıp güçlenmesi; emperyalizme, işbirlikçilerine ve oportünizme karşı kesin zaferimiz için, bu mücadelenin bir parçası ve onun silâhı olan TÜRK SOLU'nu, daha geniş kitlelere yaymak ve tanıtmak zorundayız. Bu hepimizin ortak çabasıyla olacaktır. Hedefimiz binlerce, onbinlerce okura seslenmektir. Onları saflarımıza kazanmaktır.

Bunun için seni göreve çağırıyoruz.

Dergimiz mücadelesini yılmadan yürütürken, bir çok zorluklarla karşı karşıyadır. Bu zorlukları da yenmek yine hepimizin ortak çabasıyla olacaktır.

Dergimizin kaynaklarını geliştirmek zorundayız. Abonelerimizi artırmalıyız. Binlerce, onbinlerce okura ulaşabilmek için; bağış topla. Ancak senin maddi desteğin dergiyi güçlendirir. Güçlenen dergi yığınlara daha iyi ulaşır.

Arkadaş, bulunduğun çevreyle TÜRK SOLU arasındaki devrimci bağı kur. Orada derginin yayılmasını, ilk adım olarak kendin, elinle okurlara ulaşmasını sağla ve tanıt. Dergiye abone ol. Dahası bulunduğun yerde derginin yayılması imkânlarını ara, bayilikler bul. Bunları bize bildir.

Arkadaş,

● Devrimci mücadelemizin zaferi
● Oportünizmin kesin olarak yıkılması
● Millî Kurtuluş saflarının çelikleşmesi için YAKIN HEDEFİMİZ ONBİN SATMAKTIR.

YAŞASIN MİLLİ DEMOKRATİK DEVRİM MÜCADELEMİZ.

YAŞASIN SOSYALİSTLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ.

TÜRK SOLU, ilgiyle karşılanan Moskova Konferansı Ana Belgesi ve Lin Piao'nun Çin Komünist Partisi 9. Milli Kongresinde okunan raporun sonunu bu hafta yayınlamaktadır. Bu belgenin tam metnini yayınlamaktaki amacımız, Türkiye aydınlarının, sosyalist bloktaki ideolojik tartışma hakkında ilk elden bilgi edinmelerini sağlamaktır.

Moskova Konferansı Ana Belgesi

Dünyanın çeşitli yerlerinde nükleer silâhların arınmış bölgelerin teşkili milletlerarası güvenliğinin azaltılmasına yardım edecek ve devletlerin birbirine güvenini arttıracaktır. Asıl çaba, nükleer silâhların yasaklanması için olmalıdır. Nükleer enerji barışçı amaçlarla kullanılmalıdır.

Amerikan kuvvetleri tarafından Vietnamda büyük ölçüde kullanılan kimyasal ve bakteriyolojik silâhların kesin yasaklanması için mücadeleye hız verilmiştir.

Halkların temel çıkarlarından biri de, her türlü şekliyle savaş kısırlanlara, özellikle Amerika Birleşik Devletleri'nin ve diğer emperyalist devletlerin savaş sanayilerine karşı mücadelenin hızlandırılmasını gerektirmektedir. Barıştan yana bütün güçler askeri bütçelerde köklü kısıntılar için, milletlerarası etkin bir denetim altında genel ve eksiksiz bir silâhsızlanma için mücadeleye çağırırız. Böylece ortaya çıkan imkânlar emekçilerin hayat seviyesinin düzeltilmesi, halk sağlığı ve eğitimi gelişmekte olan ülkelere yardım için kullanılabilirlerdir.

Evransel nitelikteki görevlerden başka, bazı kıtalarda ve bölgelerde güvenliğinin sağlanması için anlaşmalar yapmak gibi barış için mücadelenin önemli bölgesel görevleri vardır. Birbirleriyle sıkı sıkıya ilişkili olan bu görevlerin yerine getirilmesi, bütün komünistlerin, bütün anti-emperyalist güçlerin, bütün dünya halklarının hedef ve çıkarları doğrultusunda olacaktır.

Dünya barışının çıkarları askeri blokların kaldırılmasını gerektirmektedir. Komünist ve işçi partileri, emperyalistler tarafından diğer devletlerin toprakları üzerinde kurulan askeri blok ve üslerin Devletlerarası İşbirliğine engel teşkil ettiği görüşünde olmuştur. Güvenliğin sağlanmasındaki ve Avrupa ülkelerinin gelişmelerindeki önemli şartlardan biri Avrupa'daki bütün devletlerin karşılıklı saygı ve eşitlik ilkesine dayanarak, bütün Avrupalı halkların ortak çabalarıyla etkin bir güvenlik sisteminin kurulmasıdır. Bu ilkelere hareket ederek sosyalist ülkeler NATO'nun ve Varşova Paktı'nın hemen iptal edilmelerinden yana olmuştur.

Konferans, başta Amerika Birleşik Devletleri olmak üzere, Federal Alman Cumhuriyeti, Büyük Britanya gibi ülkelerin NATO'nun faaliyetlerini artırma çabalarını, emperyalist güçlerin tahriki tutumlarını, kesinlikle mahkûm eder. Tersine, NATO'nun dağıtılması, yabancı topraklardaki bütün askeri blokların ve üslerin kalkmasını ve etkili ortak bir güvenlik sisteminin kurulmasını sağlayacaktır. Barışın sağlanmasına uygun olarak, halklar, emperyalist devletlerin yabancı topraklar üzerinde nükleer silâh taşıyan bombardıman uçaklarının uçuşlarına son vermelerini, yabancı limanlara nükleer silâhlarla donatılmış gemi ve denizaltıların girmesinin yasaklanmasını, her türlü şiddet hareketine ve kuvvet kullanma hareketlerine son verilmesini gerektiren görüşlerdir.

Avrupa halklarının en önemli sorunu kıta üzerinde sürekli bir güvenliğin sağlanmasıdır. Varşova Paktına üye devletlerin gerçekleştirdikleri 1966 Bükreş, 1969 Budapeşte ve 1967 Karlovy-Vary Konferansları, Avrupa'da bir güvenlik sisteminin kurulmasına değgin somut bir eylem programını ve tedbirleri önermişlerdir.

Avrupa'da bugünkü sınırların değişmemesi için mücadele şarttır. Oder-Neisse üzerin-

deki sınırlar için, Federal Alman Cumhuriyeti ile Alman Demokratik Cumhuriyeti arasındaki sınırlar için, Alman Demokratik Cumhuriyeti'nin milletlerarası alanda tanınması için, Batı Almanya'nın hangi durumda olursa olsun nükleer silâh kullanmasını engellemek için, Batı Almanya'nın bütün Almanya'yı temsil etmekten vazgeçmesi için, Batı-Berlin'in sınırsız bir bütün olarak tanınması için, Münih diktatoryasının başlangıcından beri reddedilmesi için, bütün yeni-nazi örgütlerinin yasaklanması için mücadele edilmelidir. Avrupa'nın barış ve güvenliği; Batı Almanya'daki intikamcı güçlerin susturulmasını, Avrupa halklarının Amerika Birleşik Devletleri'nin müdahalesi olmadan kendi kıtalarının hâkimleri olmaları; tartışılmaz hakkının tanınmasını, Avrupa Devletlerinin faydalı ekonomik, bilimsel ve teknik işbirliğini, aralarında karşılıklı güvene dayanan ve gergin olmayan ilişkilerin kurulmasını gerektirmektedir.

Tarafsız ülkelere müdahale edilemeyeceği ilkesi kayıtsız şartsız uygulanmalıdır. Bu devletler, barış ilkeleriyle hareket ederlerse barış içinde birarada yaşamaya önemli katkılarda bulunabilirler.

Bu hedeflere ulaşmak amacıyla önemli çabalarda bulunmak, Avrupa'nın güvenliği sorununu somut ve pratik tedbirlere varmak amacıyla öncüler gibi ele almak zorunludur.

Avrupa Devletleri Konferansının zeminini hazırlayacak olan bütün Avrupa halklarının katılacağı bir kongre bu barışçı çabaların başında gelir.

5 — Konferans, dünya kamuoyunu, durmadan emperyalizmin hedefleri olan ve saldırılarına uğrayan halklara ve ülkelere, sürekli ve fiili dayanışma göstermeye çağırır. Alman Demokratik Cumhuriyeti, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti ve bütün Kore halkı, Konferans, Çin Halk Cumhuriyeti'nin Birleşmiş Milletler'de yasal haklarının yeniden tanınmasını ve A.B.D.'nin silâhlı kuvvetleri tarafından işgal edilmiş Taiwan adasının bu ülkeye geri verilmesini savunur. Küba Cumhuriyeti'nin savunulması komünistlerin, Latin Amerika'daki ve dünyadaki tüm devrimci anti-emperyalist güçlerin görevidir.

Biz, komünistler, emperyalizmin tüm saldırganlık hareketlerine, sebep olduğu bölgesel savaşlara ve dünyanın neresinde olursa olsun tüm müdahalelerine birlikte eyleme çağırırız. Emperyalizmin ve İsrail yöneticilerinin sürdürdükleri saldırganlık siyasetine karşı, İsrail'i saldırganların işgal ettikleri toprakların geri verilmesini isteyen Arap halkları ile dayanışma içinde olduğumuzu bildiririz, 1967 Kasımında Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinin aldığı kararların tavizsiz uygulanması Orta-Doğu'da barışın ve siyasi bir düzenin kurulması için ön şarttır.

Sömürgecilğe karşı mücadele

6 — Komünistler, milli bağımsızlık için, emperyalistlerin ve tekellerin ekonomik ve siyasi hegemonyasından kurtulmak için, emperyalist güçler tarafından zorla kabul ettirilen askeri blok ve anlaşmalar sisteminin ağırlık etmek için, kıtalarda silâhlanma yarışını hızlandırmak ve yeni gerginlikler doğurmak isteyen emperyalizme karşı, yabancı üslerin kaldırılması için, her halkın özgürce

gelişmesini sağlayacak ilişkilerin kurulması için mücadele eden Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarıyla dayanışma içinde olduklarını doğrularlar.

Dünyayı sömürgecilik ve basından tamamiyle temizlemek, son kaynaklarını kurutmak, başka biçimlerde yeniden doğmasını önlemek çağımızın gereklerindedir.

İyi niyetli bütün insanları, demokrasiden yana bütün güçleri sömürgecilerin uşaklarına ve yeni sömürgecilğe karşı savaşa çağırırız. Angola'daki, Mozambik'teki, Gine — Bisao'daki, Zimbabve'deki, Namibi'deki, Güney Afrika'daki bütün vatanseverlerin, bütün ezilen halkların desteklenmesi için milletlerarası kesin tedbirler alınmasından yanayız. Süregelen sömürgeci ve emperyalist yönetim yüzünden geri kalmış birçok ülke ve kıtayı kurtarmak çağımızın en önemli sorunlarından biridir; komünist ve işçi partileri bu sorun üzerine kamuoyu dikkatini çekerler ve çözümleri için mücadele ederler. Bu ülkelerin ilk görevi de emperyalizme karşı elde edilmiş gerçek bağımsızlıktan ve köklü demokratik, devrimci dönüşümlerden sonra gerçekleştirecek ekonomik, sosyal ve siyasi gelişmedir. Bu görevi yerine getirebilmek için her millet'in ilerici güçlerini seferber etmek ve birleştirmek, aralarındaki ve sosyalist ülkelerle olan yararlı bağlarını geliştirmek zorunludur.

Faşizme ve ırkçılığa karşı mücadele

7 — Faşizm tehlikesine karşı mücadeleyi desteklememizin ve pro — faşist çıkışlara kesin karşı koymamız gerektiği görüşündeyiz. Emperyalizmin buhranı ciddileştikçe, karşı — devrim demokratik ve devrimci güçlere karşı şiddetli baskılara başvurunca faşizm eylem gücünü çoğaltır. Yunanistan'da yeni — faşizm iktidara geçti. İspanya'da yönetim eski faşist baskı metodlarına dönmeye çalışıyor ve kitlelerin geniş, yoğun hareketlerini durdurabilmek için boşuna çabalyorlar. Portekiz'de halk hareketleri artıyor ve faşizm «liberalizasyon» demagojileriyle terör siyasetini örtmeye çalışıyor. Batı Almanya'da yeni — Naziler iktidara geçmek isteklerini açıkça belirtiyorlar. Daha birçok ülkede yeni — faşist güçler karşı — devrimci darbeler plânlayan emperyalistlerin gizli servisleri ile işbirliği halindedir.

Faşizmin bütün bu belirtileri, halk kitlelerinin gittikçe genişleyen direnişiyi karşılıyor. Direnişin başarıya ulaşabilmesi için anti — faşist bütün güçlerin eylem birliği, her ülkenin demokratik ve ilerici hareketlerinin, komünist ve işçi partilerinin milletlerarası desteği gereklidir.

Faşist yönetimlere karşı mücadele emperyalizme karşı ve demokratik özgürlükler için mücadelenin ayrılmaz bir bölümüdür. Bütün demokratların bütün özgürlükten yana

(Devamı 10. Sayfada)

Lin Piao'nun Raporu

Brejnev iktidara geldiğinden beri, sopsa gittikçe daha az etkili ve içteki ve dıştaki güçlükleri gittikçe daha ciddi bir halde büyüyen Sovyet revizyonist dönem kliği sosyal-emperyalizmi ve sosyal-faşizmi daha azgın bir şekilde uygulamaya başlamıştır. İçerde, Sovyet halkının ezilişini yoğunlaştırmış ve kapitalizmin her alanda geri dönüşünü hızlandırmıştır. Dışarda, Amerikan emperyalizmi ile yaptığı işbirliğini ve çeşitli ülkelerin devrimci mücadelelerinin bastırılması faaliyetlerini arttırmış, çeşitli Doğu Avrupa ülkeleri ve Doğu Moğolistan üzerindeki kontrol ve sömürsünü fazlalastırmış, Amerikan emperyalizmi ile Orta Doğu'daki ve diğer bölgelerdeki rekabetini ve Çin'e karşı saldırı tehdidini yoğunlaştırmıştır. Çekoslovakya'yı işgal için yüzbinlerce askerini göndermesi ve toprağımız Chenpao adasında Çin'e karşı yaptığı silâhlı kısırtmalar, Sovyet revizyonizminin son zamanlarda sahneye koyduğu iki iğrenç oyundur. Saldırısını, yağmasını haklı gösterebilmek için, Sovyet revizyonist dönem kliği, «sınırlı egemenlik» teorisi, «uluslararası diktatörlük» teorisi ve «sosyalist topluluk» teorisi adı verilen şeylerin reklamını yapmaktadır. Bütün bu lafların anlamı nedir? Bunun anlamı, onun egemenliği sınırsızken sizinkinin «sınırlı» olmasıdır. Ona boyun eğmiyorsunuzuz? O zaman üzerinizde «uluslararası diktatörlük» başka bir deyişle, tıpkı Hitlerin «Yeni Avrupa Düzeni», Japon militarizminin «geniş Asya Eş-refah Alanı» ve Birleşik Amerika'nın «Hür Dünya Topluluğu» gibi bir topluluk yani sosyal emperyalizmin sömürgelerini kurmak amacıyla, diğer ülkelerin halkları üzerinde bir diktatörlük uygularlar. Lenin İkinci Enternasyonal'in dönemlerini şöyle kınamıştır: «Lâfta sosyalizm, eylemde emperyalizm, oportünizmin emperyalizme dönüşmesi», (Lenin, Toplu Eserleri, Çin Baskısı, Cilt 29. s. 458- Bu sözler, iktidardaki bir avuç kapitalizm yolcusundan meydana gelen Sovyet revizyonist dönem kliğine de tıpatıp uygulanabilir. Sovyetler Birliği'nin görkemli bir devrimci geleceğe sahip proleteryanının ve geniş halk kitlelerinin mutlak suretle ayaklanacaklarına ve bir avuç dönekten ibaret bu kliği devireceklerine yürekte inanıyoruz. Başkan Mao'nun işaret ettiği gibi:

«Sovyetler Birliği ilk sosyalist devletti ve Sovyetler Birliği Komünist Partisi de Lenin tarafından kurulmuştu. Sovyet Partisinin ve devletin liderliğinin şimdi revizyonistler tarafından gaspedilmiş olmasına rağmen, yoldaşlarımız Sovyet halkının ve Parti üye ve kadrolarının iyi olduğu, devrim istedikleri ve revizyonist yönetim çok sürmeyeceği inancına kesinlikle bağlı kalmalarını öğütürüm.»

Sovyet Hükümetinin Çin toprağı Chenpao Adasında silâhlı bir tecavüz olayına yol açtığı şu anda, Çin-Sovyet sınır çatışması bütün dünyanın dikkatini çekmiştir. Çin ile diğer komşu ülkeler arasındaki sınır sorunları gibi, Çin-Sovyet sınır sorunu da tarihten arta kalan bir sorundur. Bu sorunlar konusunda Partimiz ve Hükümetimiz, makûl bir çözüme ulaşmak için daima diplomatik yollarla müzakerelerden yana olmuştur. Bir anlaşmaya varılincaya kadar, sınır statükosu korunmalı ve çatışmalar önlenmelidir. Bu görüşten hareket ederek Çin, Burma, Nepal,

Pakistan, Moğolistan Halk Cumhuriyeti ve Afganistan gibi ülkelerle olan sınır anlaşmazlıklarını tatminkâr bir şekilde ve birbiri ardından çözümlenmiştir. Bugüne kadar, yalnızca Sovyetler Birliği ile Çin ve Hindistan ile Çin arasındaki sınır anlaşmazlıkları çözümlenememiştir.

Çin Hükümeti, Çin-Hindistan sınır sorunu hakkında, Hindistan Hükümetiyle tekrar tekrar müzakereler yaptı. Gerici Hint hükümeti İngiliz emperyalist saldırı siyasetinden yönetimi devralınca, çeşitli dönemlerde eski Çin'in gerici hükümetlerinin bile tanımadığı «McMahon Çizgisi» ni tanımamızı istemiş üstelik bir adım daha ileri giderek daima Çin'in kaza hakkı altında, bulunmuş olan Aksai Chin bölgesini işgal etmek için sonuçsuz kalan bir girişimde bulundu ve böylece Çin-Hint sınır görüşmelerini yarıda bıraktı. Bunlar herkesin bildiği şeylerdir.

Çin-Sovyet sınır sorunu, Çarlık Rusya'sının Çin'e karşı olan emperyalist saldırısının bir ürünüdür. 19 yüzyılın ikinci yarısında, iktidar Çin ve Rus halklarının elinde bulunmadığı bir zamanda, Çarlık hükümeti, Çin'i yontmak için bir takım emperyalist saldırı hareketlerine girişti, Çin'i eşitliğe aykırı bazı anlaşmaları kabule zorladı, büyük toprak parçalarını Rusya ile birleştirmiş ve bütün bunlara ilâveten, birçok yerlerde, eşit olmayan anlaşmaların getirdiği sınırları da geçerek daha da fazla toprağı işgal etmiştir. Bu gangsterce davranış, Marx - Engels ve Lenin tarafından sert bir şekilde kınanmıştır. 27 Eylül 1920 de, büyük Lenin'in liderliğindeki Sovyet hükümeti ciddi olarak şunu ilân etmiştir. Sovyet Hükümeti «Rusya'nın geçmiş hükümetleri tarafından Çin'e yapılan bütün anlaşmaları hükümsüz ve batıl sayar, Çin topraklarının her türlü işgalini ve Rusya'nın Çin'de elde ettiği bütün ayrıcalıkları reddeder hiçbir karşılık olmadan ve daimi olarak Çin'e Çarlık Hükümeti ve Rus burjuvazisi tarafından zorla elinden alınan herşeyi iade eder.» (Bak. Rus Sosyalist Federe Sovyet Cumhuriyeti Hükümeti'nin Çin Hükümetine bildiri'si) zamanın tarihsel koşulları yüzünden, Lenin'in bu proleter siyaseti gerçekleştiremedi. Daha 22 Ağustos ve 21 Eylül 1960 da, sınır sorunlarında izlediği tutarlı siyasetten hareket eden Çin Hükümeti, Sovyet Hükümetine, Çin - Sovyet sınır sorununun çözümlenmesi için görüşmeler yapılması hususunda, iki defa teşebbüste bulundu. 1964 yılında, iki taraf arasındaki görüşmelere Pekin'de başlandı. Bugünkü Çin - Sovyet sınırla ilgili anlaşmalar, Çarlar tarafından Çin halkına zorla kabul ettirilmiş eşit olmayan anlaşmalardır. Fakat Çin - Sovyet halkları arasındaki devrimci dostluğu korumayı isteğimizden, hareket ederek gene de bu anlaşmaların sınır sorununun çözümlenmesine esas alınmasını kabul ettik. Ancak, Lenin'in proleter siyasetine ihanet eden ve yeni —çarçı sosyal— emperyalist tutumunu sürdüren Sovyet revizyonist dönemi bu anlaşmaların eşit olmadığını kabul etmediği reddettiği gibi, bu anlaşmalara aykırı olarak işgal edilen veya edilmeye çalışılan Çin topraklarının da Sovyetler Birliği-

ne ait olduğunun kabulünü istedi. Sovyet Hükümetinin bu gövnenist büyük devlet ve sosyal — emperyalist tutumu görüşmelerin kesilmesine yol açtı. Brejnev iktidara geldiğinden bu yana, Sovyet — revizyonist dönem kliği, sınırdaki statükoyu bozma çabalarını azgınca arttırmış ve silâhsız balıkcı köylüleriimize ateş açarak, onları öldürerek, Çin'in egemenliğine tecavüz ederek, sürekli olarak sınır olayları çıkartmıştır. Geçenlerde daha da ileri giderek Chenpao adasındaki topraklarımızı silâhlı sızmalarda bulunmuştur. Sabırlarının son damlası da taşırılan sınır muhafızlarımız kendilerini savunmak için kavgaya girişler ve saldırgan hakettiği yumrukları indirmek suretiyle kutsal topraklarımızı muzaffer bir şekilde korumuşlardır. Kendilerini çıkmazdan sıyırmak amacıyla, 21 Mart tarihinde Kosigin; önderlerimizle telefonda görüşmek arzısını bildirmiştir. Hükümetimiz, 22 Mart'ta bu isteğe hemen bir muhtıra ile cevap vermiş ve bu muhtırada, «Çin ve Sovyetler Birliği arasında mevcut bugünkü ilişkilerin ışığında telefonla haberleşmek uygun düşmez. Şayet Sovyet hükümetinin söyleyeceği bir söz varsa, bunu diplomatik kanallarla ve resmi bir şekilde bildirir» tarzındaki görüşünü açıkça belirtmiştir. 29 Mart'ta Sovyet Hükümeti tarafından yayınlanan bildiri- de, Sovyetler hâlâ inatçı ve saldırgan tutumlarını korumakta, fakat aynı zamanda «istisnâhlerde» bulunma isteklerini belirtmekteydiler. Hükümetimiz bu bildiriye verilecek cevabı hazırlamaktadır. Partimizin ve Hükümetimizin dış politikası tutarlıdır. Bu politika, sosyalist ülkelerle, proleterya enternasyonalizmi ilkesine dayanan dostluk, karşılıklı yardımla ve işbirliğini geliştirmek; bütün ezilen halk ve ulusların devrimci mücadelelerini desteklemek ve yardım etmek; değişik toplumsal düzenlere sahip ülkelerle, toprak bütünlüğüne ve egemenliğe karşılıklı saygı, karşılıklı saldırmazlık, birbirlerinin işlerine karışmama, eşitlik ve karşılıklı yarar, barış içinde birarada yaşamının beş ilkesi esas üzerinde barış içinde birarada yaşamak için çaba göstermek ve emperyalist saldırı ve savaş siyasetlerine karşı çıkmak. Bizim proleter dış politikamız, açıkgozlüğe dayanmaz; bu bizim çok zaman üzerinde ayak diremiş olduğumuz bir siyasettir. Geçmişte bu şekilde hareket ettiğimiz gibi, gelecekte de aynı biçimde davranmakta ayak direyeceğiz. Bir ülkenin işlerinin o ülke halkı tarafından halledilmesi gerektiği fikrini daima savunmuşuzdur. Küçük veya büyük, bütün ülkeler ve bütün taraflar arasındaki ilişkiler, eşitlik ve birbirinin işlerine karışmama ilkeleri üzerine kurulmalıdır. Bu Marksist — Leninist ilkeleri korumak amacıyla, Çin Komünist Partisi, Sovyet revizyonist dönemi'nin gövnenist büyük devlet siyasetine karşı uzun bir mücadele açmıştır. Bu, herkes tarafından bilinen bir gerçektir. Sovyet revizyonist dönem kliği, fütursuz bir şekilde, «kardeş partiler» den ve «kardeş ül-

Moskova Konferansı Ana Belgesi

(Orta sayfadan devam)

olanların siyasi felsefi ve dini görüşleri ne olursa olsun görevleri faşist ve karşı — devrimci İspanyol ve Portekiz hükümetlerine karşı, Yunanistan'daki karşı — devrimci albaylar cuntasına karşı, Lâtin Amerika'daki askerî oligarşilere karşı, Amerikan emperyalizminin hizmetindeki yönetimlerin tümüne karşı ilerici ve millî güçlere somut destekler sağlamaktır.

8 — Biz, komünistler, bir kere daha dünyanın bütün namuslu insanlarını ırkçılığın insanlık dışı eylem ve ideolojisine karşı mücadelede çabalarını birleştirmeye çağırırız. Çağımızın en yüz kızartıcı olaylarından olan A.B.D.'ndeki 25 milyon zenciye, işgal edilmiş topraklarda ve İsrail'de Arap halkına karşı girişilen haksız ve insafsız barbarca eziyete karşı, millî ve ırkçı ayırma karşı, Güney Afrika ve Rodezya'da sürdürülen ırkçı teröre karşı, karşı — devrimci kapitalist güçlerin kitlelere asıl hedeflerini unutturmak için kullandıkları, ve körükledikleri siyonizm ve anti — semitizm'e karşı, en geniş protesto hareketlerinin geliştirilmesini teşvik ederiz.

Emperyalizm, ırkçılığı halkları bölmek ve egemen olmak için kullanır. Geniş halk kitleleri ırkçılığa karşı aktif mücadelelere girişebilirler. Eylem içinde, ırkçılığın yok edilmesinin emperyalizme ve ideolojik temellerine karşı mücadelenin ayrılmaz bir parçası olduğunun bilincine varırlar.

9 — İnsanın temel özgürlüklerinin boğmaya çalışan emperyalizme karşı mücadele, söz, basın, toplantı, gösteri, örgütlenme özgürlüklerinin elde edilmesi için, bütün vatandaşların eşitliği için, sosyal hayatın bütün yönlerinin demokratlaştırılması için yılmak bilmeyen bir kavgayı gerektirmektedir. Uzun sınıf kavgaları sonucu elde edilebilmiş demokratik hak ve özgürlükleri boğmaya çalışan bütün karşı — devrimci kanun ve çabalara kesinlikle karşı çıkılmalıdır. Hayatları tehdit altında olan demokratları ve vatanseverleri kurtarmak için millî ve milletlerarası alanlarda sistemli bir mücadeleye girişmeliyiz. Komünistlere ve diğer vatanseverlere verilen haksız cezalara karşı, hapsedilmiş vatansever ve demokratların kurtarılması için ve siyasi iltica hakkının korunması için mücadele etmeliyiz.

Biz, komünistler, milletlerin ve millî azınlıkların ezilmelerinin her biçimine karşı mücadele eder, her milletin veya millet grubunun kendi kültür ve dilini geliştirmesinden yana çıkar, bütün milletlerin kaderlerini tayin hakkını kesinlikle savunuruz.

Biz, komünistler, emperyalizmin egemen üslerini sarsacak ve durumunu tümüyle zayıflatacak, demokratik istekler için tekelci sermayeye karşı kesin kararlı bir mücadeleye girişilmezse, emperyalizmin saldırgan politikasına son verilemeyeceği, sömürgecilik ve yeni — sömürgeciliğin yeryüzünden kaldırılmayacağı, faşizm ve ırkçılığın köklerinin te-

mizlenemeyeceği kanısındayız. İşçi hareketinin son hedeflerinin gerçekleşmesine uygun şartlar bu mücadele içinde yaratılırlar.

Bugünkü durum, sosyalist ülke halklarının, milletlerarası işçi hareketinin bütün bölümlerinin ve emperyalizme karşı millî bağımsızlık mücadelesi hareketlerinin kavgada dayanışmalarını gerektirmektedir.

Komünistler, emperyalizmin caniyane siyasetinin maskesini düşürmeyi ve kamuyu emperyalizmin saldırgan plân ve istekleri karşısında alarma geçirmeyi günümüzün en önemli görevlerinden bilirler.

Konferansa katılanlar işçileri, köylüleri memurları, gençleri, öğrencileri, aydınları, kadınları temsil eden bütün örgütleri, kendilerini harekete getiren siyasi, felsefi, dini inanç ve görüşleri ne olursa olsun bütün sosyal grup ve tabakaları, kapitalist ülkelerin gerçekçi görüşlü siyaset adamlarını, bütün demokratik partileri, bütün millî ve milletlerarası ilerici örgütleri barışın korunması ve gerginliğin azaltılması yolunda anti — emperyalist mücadelede birlikte eyleme geçebilmek için çabalarını komünist partilerinin çabalarıyla birleştirmeye çağırır. Bütün bu güçleri anti — emperyalist mücadeleyi ilgilendiren bütün sorunlarda görüşlerini paylaşmaya çağırırız.

Komünistler, bütün ilerici, vatansever ve barışçı güçlerin eylem birliğinin millî, bölgesel ve dünya ölçüsünde hazırlanması ve gerçekleşmesi için en demokratik yöntemlerden yana olduklarını bildirirler. Anti — emperyalist bütün akım ve hareketlerin birbirleriyle sürekli anlaşmasını sağlamak için özelliklerini gözetererek ve bağımsızlıklarına saygı göstererek, ellerinden gelen katkılarda bulunacaklardır. Anlaşmadan doğan ve isteyerek kabul edilmiş işbirliğinden bugünkü durumun gerektirdiği daha yüksek seviyede bir anti — emperyalist mücadele vermek olanakları artacaktır.

Konferansa katılanlar, komünist ve işçi partilerinin halkların sorunlarının çözümlerine katkılarının artması için ilk şartın komünist hareketinin birliğinin günün gereklerine karşılık verebilecek şekilde daha yüksek bir seviyeye çıkarılması olduğunu düşünürler. Bütün partilerin devamlı ve kararlı çabaları gereklidir. Komünist ve işçi partilerinin birliği anti — emperyalist güçlerin birleşmesinde en önemli etkindir.

Milletlerarası komünist hareketinin yönetim merkezi yoktur.

Konferansa katılanlar kardeş partiler arasındaki ilişkilerin temelini, milletlerarası proleter ilkeleri, sürekli yardım ve dayanışma, partilerin eşitlik ve bağımsızlığına saygı, işlere karışmamaya dayandığı hakkındaki görüş birliklerini bildirirler. Bu ilkelere saygı kardeş partiler arasındaki dostça

işbirliğinin geliştirilmesi ve komünist eylem birliğinin güçlendirilmesi için gerekli şarttır.

Komünist harekette bu ilkelerle gerçekleştirilen ikili görüşmeler, bölgesel toplantılar, milletlerarası konferanslar işbirliğinin doğal şekilleridirler. Dünya devrim sürecinin gittikçe hızlandığı ve yayıldığı çağda, bu ilke ve şekiller, komünist ve işçi partilerine ortak hedeflere doğru mücadelede çabalarını birleştirme imkânları sağlar. Bütün partilerin hakları eşittir. Milletlerarası komünist hareketinin yönetim merkezinin bulunmadığı çağımızda partilerin görevlerini etkili bir biçimde yerine getirebilmeleri için eylemlerinin özgürce koordinasyonu büyük önem taşır.

Komünist ve işçi partilerinin eylem birliği komünist hareketinin marksizm — leninizm'in temeli üzerinde kaynaşmasını sağlayacaktır. Çağımızın devrimci ve demokratik hareketinin acil görevlerinin yerine getirilmesi için birlikte yürütülen hareketler, komünist hareketin bölümleri arasında gerekli tecrübelerin paylaşılmasını sağlarlar. Bu hareketler marksizm — leninizm teorisinin yaratıcı bir öze gelişmesini, zenginleşmesini ve devrimci milletlerarası tutumun günün siyasi sorunları karşısında güçlenmesini sağlarlar.

Konferansa katılanlar çalışan kitleler ve sosyal gelişmenin çıkarları için, milletlerarası sermayenin bir an önce yenilmesi için partilerinin herşeyi yapmaya kararlı olduğunu açıklarlar. Emperyalizme karşı ve demokratik istekler için yapılan birlikte eylemlerde, sosyalist devrim ve insanın insanı sömürmesi sisteminin son bulması için yapılan mücadelelerin bir aşamasını ve ayrılmaz bir bölümünü görürler.

Her komünist partinin millî ve milletlerarası sorumlulukları ayrılmaz bir bütün teşkil eder.

Konferansa katılanlar her komünist ve işçi partisinin siyasi başarısının kendi ülkesindeki başarısına, kardeş partilerin başarısına ve aralarındaki işbirliğinin derecesine bağlı olduğunu kanısındadırlar. Her komünist partisi kendi işçi, sınıfı kendi halkı ve aynı zamanda milletlerarası işçi sınıfı önünde sorumludur. Her komünist partinin millî ve milletlerarası sorumlulukları ayrılmaz bir bütün teşkil ederler. Marksist leninistler hem vatansever hem de enternasyonalistler. Dar anlamda milliyetçiliğe olduğu kadar, millî çıkar ve bağımsızlık isteklerinin önemsenmemesine de karşı çıkarlar. Komünist partiler, işçi sınıfının ve emekçilerin bütün partileri gerçek millî çıkarları, ihanet eden karşı devrimci sınıflara karşı savunurlar. Kapitalizmin ülkelerinde sosyalizm ve milletlerarası proleterya için mücadele eden komünist partilerinin amacına en büyük katkı iktidarın işçi sınıfı ve müttefikleri tarafından ele geçirilmesidir.

Lin Piao'nun Raporu

(Orta Sayfadan devam)

keler» den söz açmakta, fakat gerçekte kendisini, başka ülkelerin topraklarını istilâ ve işgal etmek hakkına sahip bir Patriaral parti ve Yeni Çar olarak görmektedir. Çin Komünist Partisine, Arnavutluk Emek Partisine ve diğer gerçek Marksist — Leninist partilere karşı sabotaj ve bozgunculuuk hareketlerini yönetiyorlar. Bunlardan başka sözde «sosyalist topluluk» a dahil herhangi bir parti veya ülke, biraz değişik bir görüşü savunursa, zalimce hareketlere başvurmakta ve sözde «kardeş ülke» lerini istilâ ve işgal etmek için hiç bir baskı, sabotaj ve yıkma faaliyetinden, hattâ asker göndermekten ve sözde «kardeş parti» lerinin üyelerini kaçırmaktan kaçınmamaktadır. Bu faşist korsanlık, onların kaderlerini çizmiştir. Amerikan emperyalizmi ve Sovyet revizyonizmi daima Çin'i tecrit etme çabasıdadırlar; bu Çin için bir gereftir. Çin'e karşı olan azgın düşmanlıklarının bize en ufak bir zarar vermesine imkân yoktur. Tam tersine, bu, halkımızın bağımsızlığımızı korumak, inisyatifi kendi ellerimizde tutmak, kendi çabalarımıza güvenmek ve ülkemizi müreffeh ve güçlü kılmak hususundaki azmini daha da perçinlemektedir; Çin'in, bir yanda Amerikan emperyalizmi, öte yanda Sovyet revizyonizmi ile kendisi arasında sarıh bir çizgi çektiğini bütün dünyaya ispatlamaya yardım ediyor. Bugün, dünyanın kaderini tayan eden şey emperyalizm, revizyonizm veya gericiilik değil, bütün ülkelerin proleteryası ve devrimci halkıdır. Proleteryanın ilerici ögelerden kurulu, çeşitli ülkelerin gerçek Marksist Leninist partileri ve örgütleri, sonsuz geniş ufuklara sahip, yeni yükselen bir güç olarak ortaya çıkmaktadır. Çin Komünist Partisi onlarla birleşmek ve birlikte savaşmak hususunda kararlıdır. Arnavutluk halkını, emperyalizme ve revizyonizme karşı mücadelelerinde kesinlikle destekliyoruz; Vietnam halkını, Amerikan saldırısına karşı direniş ve ulusal kurtuluş savaşında sonuna kadar kesinlikle destekliyoruz; Laos, Tayland, Burma, Malaya, Endonezya, Hindistan, Filistin ve Asya, Afrika ve Güney Amerika'daki diğer ülkeler ve bölgeler halklarının devrimci mücadelelerini kesinlikle destekliyoruz; Birleşik Amerika proleteryasının, öğrencilerinin ve gençliğinin ve siyah halk yığınlarının Amerikan yönetici kliğine karşı haklı mücadelelerini kesinlikle destekliyoruz; Sovyetler Birliği proleteryasının ve emekçi halkının Sovyet revizyonist dönem kliğini devirmek uğruna yaptıkları haklı mücadeleyi kesinlikle destekliyoruz; Çekoslovakya ve diğer ülkelerin Sovyet revizyonist sosyal — emperyalizmine karşı haklı mücadelelerini kesinlikle destekliyoruz; Japonya ile Batı Avrupa ve Okyanusya ülkelerinin halklarının devrimci mücadelelerini kesinlikle destekliyoruz; bütün ülkeler halklarının devrimci mücadelelerini kesinlikle destekliyoruz. Amerikan emperyalizmi ile Sovyet revizyonizminin baskı ve saldırılarına karşı bütün haklı direnişleri kesinlikle des-

teklıyoruz. Amerikan emperyalizminin ve Sovyet revizyonizminin baskısı, kontrolü, müdahalesi veya zulmü altındaki bütün ülkeler ve halklar birleşiniz, mümkün olan en geniş cepheyi kurunuz ve ortak düşmanlarımızı deviriniz! Kazandığımız zaferler yüzünden, devrimci uyanıklığımızı hiç bir şekilde gevşetmeyelim veya Amerikan emperyalizmi ile Sovyet revizyonizminin büyük ölçüde bir saldırı savaşı açması tehlikesini hiçbir şekilde görmezlikten gelmeyelim. Tam hazırlanmalı, büyük bir savaş açmalarına veya erken bir tarihte savaş açmalarına konvansiyonel bir savaş açmalarına veya büyük ölçüde nükleer bir savaş açmalarına karşı hazırlıklı bulunmalıyız. Kısacası, hazırlıklı bulunmak zorundayız. Uzun bir süre önce Başkan Mao şunları söylemişti: «Saldırıya uğramadıkça saldırıya uğramayacağız; saldırıya uğrarsak mutlaka karşı saldırıda bulunacağız.» Şayet savaşta direnirlerse, onlara uyacak ve sonuna kadar savaşacağız. Çin devrimi savaş alanlarında kazanıldı. Mao Tsetung düşüncesi ile silâhlanmış, Büyük Proleter Kültür Devrimi içinde yoğunlaşmış ve zafere tam bir güvenle bakan yüz milyonlarca Çin halkı ve Çin Halk Kurtuluş Ordusu Taiwan'daki kutsal topraklarını kurtarmaya ve yaklaşmak cesaretini gösteren bütün saldırganları azimle, kesinlikle, tamamen ve sonuna kadar temizlemeye kararlıdır. Büyük önderimiz Başkan Mao şuna işaret ediyor: Birbiri ile sıkı fıkı işgören Sovyet revizyonizmi ve Amerikan emperyalizmi öylesine iğrenç ve kötü eylemlerde bulunmuşlardır ki, dünyanın her yanındaki devrimciler onları cezasız bırakmayacaklardır. Bütün ülkeler halkları ayaklanmaktadır. Amerikan emperyalizmine ve Sovyet revizyonizmine karşı yeni bir tarih dönemi açılmıştır. İster savaş devrimi doğursun, ister devrim savaşı çıkılsın, Amerikan emperyalizmi ve Sovyet revizyonizmi çok sürmeyecektir. Bütün ülkeler emekçileri, birleşiniz! Dünya proleterleri, ezilen halkları ve ulusları, birleşiniz! Amerikan emperyalizmini, Sovyet revizyonizmini ve onların uşaklarını gömünüz!

VIII. Bütün parti - bütün ulus, daha büyük zaferler kazanmak için birleşiyor

Parti'nin Dokuzuncu Ulusal Kongresi, Partimizin tarihsel gelişiminin önemli bir anında ülkemizde proleterya diktatörlüğünün gelişim ve yerleşiminin önemli bir anında ve uluslararası komünist hareketinin ve dünya devriminin gelişiminin önemli bir anında toplanmaktadır. Kongreye gelen delegeler arasında yaşlı kuşaktan proleter devrimciler ve keza geniş ölçüde taze kan bulunuyor. Partimizin geçmişteki kongrelerinde, hiçbir zaman bu kadar fazla sayıda sanayi işçisi, fakir ve orta halli köylü ve kadın parti üyesi delege olarak bulunmamıştı. Halk Kurtuluş

Ordusu'ndaki Parti üyelerinin arasından gelen delegeler arasında, eski Kızıl Ordu savaşçılarının yanında yeni savaşçılar da bulunmaktadır. Kızıl Muhafız olan Parti üyelerinin delegeleri ilk defa bir ulusal kongreye katılmaktadırlar. Ülkenin her yanından bu kadar çok delegenin gelip, Parti ve devlet işlerini görüşüp karara bağlamak için Başkan Mao'nun çevresinde toplanmış olmaları gerçeği, kongremizin canlılık dolu bir kongre, bir birlik kongresi, bir zafer kongresi olduğunu göstermektedir. Başkan Mao diyor ki: Ülkemizin birliği, halkımızın birliği ve ülkemizdeki çeşitli ulusların birliği. Bunlar amacımızda zafere ulaşmanın temel güvenceleridir. Büyük Proleter Kültür Devrimi sayesinde, anayurdumuz şimdiye kadar görülmemiş bir şekilde birlik olmuş ve halkımız, Mao Tsetung Düşünüşünün büyük kızıl bayrağı altında son derece geniş ölçüde bir birleşmeyi gerçekleştirmiştir. Bu büyük birlik proleteryanın önderliği altındadır ve işçi — köylü ittifakına dayanmaktadır; bütün kardeş milliyetleri anayurdun kalkınması uğruna uzun zamandır faydalı çalışmalar yapmış bulunan yurtsever demokratları, deniz aşırı ülkelerdeki yurtsever Çinlileri, Hongkong ve Macao'daki yurtsever kardeşlerimizi, Amerikan — Chiang gericileri tarafından ezilen Taiwan'daki kardeşlerimizi ve sosyalizmi destekleyen ve sosyalist anayurdumuzu seven herkesi içine almaktadır. Partimizin bu ulusal kongresinden sonra, ülkemizin bütün uluslarının halkının büyük önder Başkan Mao'nun liderliğinde daha da fazla birleşeceklerine ve ortak düşmanımıza karşı mücadelede ve güçlü, sosyalist anayurdun kuruluşunda daha büyük zaferler kazanacaklarına inanıyoruz. Başkan Mao 1962 yılında şunları söylemişti: Bugünden başlamak üzere, önümüzdeki 50 ilâ 100 yıl, bütün dünyadaki toplumsal düzenlerde köklü bir değişim dönemi, tarihin geçmiş hiçbir devrimine eş görülmemiş bir sarsıntı dönemi olacaktır. Böyle bir dönemde yaşadığımızdan, geçmiştekilerden şekil bakımından değişik birçok nitelik gösterecek olan yeni mücadelelere hazırlıklı olmalıyız. Başkan Mao tarafından, büyük bir uzak görüşlülükle çizilen bu gelecek, önümüzdeki günlerde ilerleme yolumuzu aydınlatmakta ve bütün gerçek Marksist — Leninist'ere büyük komünizm ülküsünün gerçekleştirilmesi için kahramanca savaşmalarını ilham etmektedir. Bütün Parti, birleşsin, bütün ulus, birleşsin; Mao Tsetung Düşünüşünün büyük kızıl bayrağını yüksekte tutsun; kararlı olun, hiçbir fedakarlıktan kaçınmayın ve zafere ulaşmak için her türlü güçlüğü yenin! Yaşasın Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin büyük zaferi! Yaşasın proleterya diktatörlüğü! Yaşasın Parti'nin Dokuzuncu Milli Kongresi! Yaşasın, büyük, şanlı ve doğru Çin Komünist Partisi! Yaşasın büyük Marksizm — Leninizm — Mao Tsetung Düşünüşü! Yaşasın büyük önderimiz Başkan Mao! Uzun, upuzun bir hayat Başkan Mao'ya!

— Son —

Moskova Konferansı Ana Belgesi

Sosyalist ülkelerin halkları,
proleterler,
kapitalist ülkelerin demokratik güçleri,
kurtulmuş halklar ve ezilen halklar,
emperyalizme karşı, barış için,
milli bağımsızlık için,
sosyal gelişme için,
demokrasi ve sosyalizm için ortak mücadelede birleşiniz.

Komünist ve işçi partileri somut görevlerini yerlerine getirebilmeleri için değişik biçimlerde birbirlerine yaklaşımlarını gerektiren çok değişik şartlarda hareket etmektedirler. Her parti marksizm-leninizm ilkellerinden hareket ederek ve somut milli şartları göz önünde tutarak siyasetini tayin eder, mücadelesinin biçimlerini, yöntemlerini ve yönünü belirler, şartlara göre sosyalizme geçişin barışçı veya barışçı olmayan yollarını ve ülkesinde sosyalizmi kurmanın metod ve biçimlerini saptar. Aynı zamanda, komünist partilerinin hareket ettikleri şartların farklılığı, somut görevlerini yerlerine getirme biçimleri su veya bu sorun üzerinde ortaya çıkan ayrılıklar, milletlerarası alanda ve özellikle anti-emperyalist mücadelenin temel sorunları söz konusu iken, kardeş partilerin birlikte davranmalarına engel teşkil etmemelidir.

Bir komünist partisi ne kadar güçlü ve birlikse, ülkenin içindeki ve milletlerarası komünist hareketindeki görevini o kadar iyi yerine getirir.

Komünistler, hareketlerinin bir yandan büyük tarihi başarılar kazanırken, diğer yandan da bu son seneler boyunca gelişmesinde önemli zorluklarla karşılaştığının apaçık bilincindedirler. Komünistler herşeye rağmen zorlukların yenileceği inancındadırlar. Bu inanç milletlerarası işçi sınıfının çıkar ve son hedeflerinin birliğine, her partiinin sorunlara milli ve milletlerarası çıkarlara uygun çözümler bulma isteğine, komünistlerin devrimci görevlerine ve komünistlerin milletlerarası ölçüde birliklerini güçlendirme isteklerine temel olmaktadır.

Komünist ve işçi partileri bazı görüş ayrılıklarının dışında emperyalizme karşı mücadelede birleşik cephenin gereklerini tekrar belirtirler.

Beliren ayrılıklardan bir kısmı görüşmeler sırasında ortadan kalkmış veya olayların gelişmesi sırasında aydınlanmışlardır. Diğerleri daha uzun süreli olabilirler konferans ayrılıklarının belirlediği sorunların komünist

partilerin her biçimdeki işbirliklerinin güçlendirilmesi için tatminkâr bir biçimde çözümlenebileceklerine ve gözölmeleri gerektiğine inanmaktadır: partilerarası ilişkilerin genişletilmesi, deneylerin paylaşılması, dostça tartışmalar, milletlerarası alanda birlikte eylemler. Her partinin milletlerarası görevi, her yoldan partiler arasındaki ilişkileri düzeltmeyi ve güveni arttırmayı, milletlerarası komünist hareketinin birliğini güçlendirmek için yeni çabalar harcamaktır. Somut gerçeğin kolektif analizi bu birliğin güçlenmesine katkıda bulunur.

Burjuva ideolojisine karşı amansız mücadele

Anti-emperyalist eylem birliği dünya devrim sürecinde Marksist - Leninist partilerin siyasi ve ideolojik ağırlıklarının artmasını gerektirmektedir. Devrimci, demokratik ve kurtuluşçu hareketlerin ön safalarında komünistler güçlerini yitirmeden burjuva ideolojisine karşı, kitlelere mücadelelerinin gerçek yönlerini ve zafer için şartları göstererek, mücadele etmeye devam edeceklerdir. Emperyalizme karşı mücadelelerinde başarı kazanmak ve zafere ulaşmak için bilimsel sosyalizmin fikirlerini işçi sınıfı hareketi geniş halk yığınları ve özellikle gençlik içinde yayacaklar, ilkelerini kesin bir kararlılıkla savunacaklar ve marksizm - leninizmin zaferi için mücadele edecekler, durumuna göre teori ve siyasetlerindeki oportünist sağ ve sol sapmalarla, revizyonizmle ve goşistlerin sekte maceracılığıyla savaşacaklardır. Genel olarak bu sapmaların hepsi, mücadeleye katılması mümkün ve gerekli gerçek güçleri küçümserler.

Marksizm - leninizme, milletlerarası proleterya hareketine halkın çıkarlarına ortak sosyalizm davasına sınırsız bağlılık komünist ve işçi partilerinin birliğinin ve etkililiğinin gerekli şartı ve tarihi hedefleri için sürdürdükleri mücadelenin başarısının

teminatıdır.

Komünist hareket çağdaş toplumun en aktif gücü ve bölümüdür. Komünist ve işçi partilerinin yasaklanması halkların hayatı çıkarlarına ve demokratik haklarına bir darbedir. Konferansa katılanlar ülkelerinin siyasi hayatına yasal olarak katılmak için mücadele eden bütün komünist partilerini istisnasız desteklerler. Endonezya, İspanya, Portekiz, Yunanistan, Bolivya, Brezilya, Kolombiya, Meksika, Venezuela, Panama, Paraguay, Guatemala, Güney Afrika, Tayland, Haiti, Malezya, İran, Filipin ve diğer ülkelerde onbinlerce komünist, demokratik ve devrimcinin ölümüne sebep olan kanlı katliamları ve terörü nefretle mahkûm ederiz. Faşist ve dikta rejimlerinin zindanlarında, kapitalizmin hapishanelerinde acı çeken kavga kardeşlerimize dayanışmamızı bildirir ve kurtuluşları için mücadele ederiz.

Konferansa katılanlar konferansta dünya komünist hareketinin birliğine doğru önemli bir adım görürler. Bazı partilerin mevcut olmamasının bütün komünist ve işçi partilerinin kardeşçe ilişkilerine ve işbirliğine tesir etmemesi gerektiği kanısındadırlar. Emperyalizme karşı, milletlerarası işçi hareketinin ortak hedefleriyle, konferansa katılmayanlar dahil bütün komünist ve işçi partileriyle birlikte ortak mücadeleler yürütmeye kararlıdırlar.

Emperyalizme karşı mücadele zorlu ve uzun bir mücadeledir. Amansız sınıf mücadeleleri bizi bekliyor. Emperyalizme ve içteki karşı devrime karşı hücumlarımızı güçlendirelim. Devrimci ve ileri güçler zaferi önlenemez.

Sosyalist ülkelerin halkları, proleterler, kapitalist ülkelerin demokratik güçleri, kurtulmuş halklar ve ezilen halklar, emperyalizme karşı, barış için, milli bağımsızlık için, sosyal gelişme için, demokrasi ve sosyalizm için ortak mücadelede birleşiniz!

(Arabaşlıklar metne dahil değildir.)

— SON —

sosyalist literatürde terimler ve kavramlar

MAKİNA VE ETKİLERİ

Makina, 1. Motor, 2. Transmisyon (motorun sağadığı hareketi tezgâha ileten kısım) 3. Tezgâh (obje üzerinde çalışan ve objede istenen değişiklikleri meydana getiren) kısımlardan ibarettir.

İplikçilikte başlayan ilk makineler su çarkıyla işletiliyordu. Su çarkı elbette ki zamanla gelişen büyük makinalara yeterli olmuyordu. Ayrıca bu durumda fabrikaların mutlaka sular kenarına kurulması zorunuğu vardı, vb. Daha güçlü bir devindirici gerekince, ilkesi daha önce de bilinen ama tarihi koşullar kullanımını zorlamadıkları için üzerinde durulmayan buhar makinesi geliştirilen sanayiinin enerji ihtiyacına cevap ver-

mek üzere sanayiye girdi. ve... her teknik ilerleme başka bir yeniliği gerektirdi. Her üretim dalındaki teknik değişiklik derhal bir başka dala atıldı... Makinaların icadından sonra tekniğin gelişme temposu büyük bir hız kazandı... Nihayet büyük sanayiye varıldı.

● Makina kadınların ve çocukların iş gücünü emer. Çünkü «Makina adale kuvvetini lüzumsuz kılar (Kapital).» Makina işçinin yerini alır el-emeği bollaşır, rekabet artar, bir yandan iş gücünün değeri düşer bir yandan da rekabet yüzünden işçilerin direnci kırılır.

● «Makina iş gününün uzatılmasına imkân verir. Kapitalistin makinaları kesintisiz çalıştırmakta büyük çıkarı ve yararı var-

Kapitalizm ile ilgili notlar

dır.» «Makina, iş gününün her türlü sınırın ötesinde uzatılmasını mümkün kılan en güçlü araç haline gelir (Kapital).»

● Makina emeğin yoğunlaşmasını, yani kısaltılmış iş günü içinde daha hızlı bir çalışmayla daha büyük değer yaratılmasını sağlar.

«Makina işçiler arasındaki maharet farklarını siler, her işçi makina başında her işi görebilir, işçinin işi basitleşir. Makina işçileri eşitleştirir, eşit robotlar haline getirir. Başlangıçta işçi maddi üretim araçlarından yoksun olduğu için iş gücünü sermayeye satar. Şimdi ise işçinin iş gücünü sermayeye satılmadığı takdirde ciddi hiç bir iş göremez durumdadır (Kapital).» Kafa emeği ile kol emeği birbirinden büsbütün ayrılır.

(87. sayıdan devam)

Siyonist ideolojiyi çağdaş yahudi düşmanlığının bir sonucu sayarsak, İsrail devletinin kuruluşunu olanaklayan şartlar büyük ölçüde Nazizmin Avrupa'daki egemenliğinin sonuçlarıdır denebilir. Yahudiler, üzerinde dinî bir efsaneden başka hiçbir tarihi hak yürütemeyecekleri Filistin'de, İsrail devletini kurmada emperyalizmin hazırladığı sömürge koşullarından yararlandılar. Amacı gerçekleştirmek uğruna Batı emperyalistlerinden kâh birine kâh diğerine yanaştılar. Evet, yahudi tarım kolonileri Filistin topraklarının % 6 sını satın almışlardı, ancak bu gerçek, tek başına, Avrupa'daki yahudi düşmanlığı ve Alman Nazizmi ile hiç ilgisi olmayan bir halk aleyhine (Filistin Arap halkı) bir devlet kurmayı açıklayamazdı: Kuşkusuz son dünya savaşında sadece yaşayabilmek (hakları) için en yüksek ücreti ödeyen yahudi topluluklarının İsrail'in kurulmasındaki rolüne duygusuz kalmamalı. Ancak, meseleyi bilenler olarak, Filistin halkının temel haklarının yok edildiği, yerlerinden koparıldığını kabul etmek de gerekir. Devlet olarak kabul edilme çabasındaki İsrail'in kendi sebep olduğu Filistin milletinin sorunlarını kabule yanaşmaması da şaşırtıcıdır.

Şüphesiz, Batının gelişmiş ülkeleri İsrail'de gerçekleştiren başarıları tarafsız değillerdir; bu başarılar bir «mucize» ye değil şu üç ana faktöre dayanırlar: «Düşman çevrenin güçlendirdiği, kısa zamanda oluşan ulusal dayanışma; ülkeye akan yabancı sermaye; ve en önemlisi, Avrupa'dan gelen yahudilerin getirdikleri hızlı gelişme imkânı sağlayan bilgi birikimi. Buna rağmen, Siyonist devlet topraklarındaki Arap azınlığın, mültecilere ve komşu Arap ülkelere oranla daha mutlu bir yaşantı teklifiyle ayrımcı davranışlara uğratıldığını unutulabilir miyiz?

Filistin'de bir Yahudi devleti kurarak Yahudi sorununu kendine göre çözme iddiasındaki Siyonizmin gelişmekte olan Arap milliyetçiliğine çarpması kaçınılmazdı. (Gerçekte bugün yahudilerin çoğunluğu Filistin'de yaşamamaktadır.) Arap halk kitlelerini İsrail devletine yönelten baskı iddia edildiği gibi yalnızca bir devlet propagandası veya Avrupa tipi bir yahudi düşmanlığı değildir.

Şurası açıktır ki, Arap hükümetlerinin antisyonizmi, işsizlik ve sefaleti unutturmak, dikkatleri bir dış düşmanın üzerine çekerek kendi hâkim sınıflarının kokusmuşluğunu ve nemelâzımcılığını unutturmak içindir.

Şüphesiz, İsrail devleti klasik anlamda sömürgeci bir ülke değildir. İsrail'liler, yerlilerin emekleriyle oluşan artı-değeri gasbeden hâkim bir grup da oluşturmazlar. Fakat İsrail devleti, bir Arap topluluğunun asırlardır üzerinde yaşadığı toprakları kuvvet yoluyla ele geçirmiştir. Bu yüzden İsrail — Arap (veya daha dar anlamda İsrail — Filistinli) anlaşmazlığı ulusal (millî) bir anlaşmazlıktır.

Ayrıca İsrail şematik olarak, «EMPERYALİZMİN ORTA DOĞUDAKİ AJANI» olarak belirlenebilir. Ama yalnızca o mu? Bir çok Arap devleti politik, ekonomik ve askerî alan-

larda ABD'ye bağlıdır. Başlıca petrolcü Arap ülkeleri olan Küveyt, Suudi Arabistan ve Irak ta Amerikan petrol tekellerinin çıkarları sırayla, % 50, % 100, ve % 25 değerindedir. Ve bu ülkelerde petrol geliri toplam gelirinin % 70 ile % 90 ını mertebesinde. Ürdün'deki Haşimi monarşisinin ayakta durabilmesi, Amerikan desteğine İsrail'e yapılan destekler çok daha fazla muhtaçtır.

Ancak, İsrail, yadsınmaz bir biçimde emperyalizmin denetimindeki evrensel ticaret pazarına bağlıdır. Ulusal gelişmesi içinde ABD ile iyi ilişkilerini korumak zorundadır. Hemen hemen İsrail devletinin kuruluşundan beri siyonist milliyetçiliği, uluslararası ilişkileri ve beslenme kaynaklarını tahlil ederek, Orta — Doğu'da «komünist yayılmasına karşı» (!) koruyucu olarak ileri sürülmek istendi. Fransız hükümetinin silah ambargosu kararı üzerine H. Heykal şöyle söylüyor: «Fransa'nın tutumu dolayısıyla İsrail artık meseleyi bir yanda Sovyetlerin desteklediği Arap halkları, diğer yanda batı dünyası şeklinde göstermiyor; siyonist ırkçılığı ile Arap milliyetçiliği arasındaki çatışmayı Doğu — Batı çatışmasına dönüştürüyor».

Gerçekten İsrail gelişmiş devlet olarak da emperyalizme bağlıdır ve bu nedenden dolayı Arap İsrail anlaşmazlığı da Filistin sorunu kapsamını aşmıştır.

FİLİSTİN DİRENİŞİ VE ARAP HALK KİTLELERİ

Bugün, büyük devletlerin Filistin sorununa el atmalarına kararlı bir karşı koyuş Filistin Direnme Savaşlarından gelmektedir.

Bazı İsrail yöneticilerinin ileri sürdükleri gibi, batı Ürdün'de bir Filistin devleti kurma olanağı Filistin direnişinin gelişmesiyle ortadan kalkmıştır. Filistin Direnişini yalnızca askerî açıdan değerlendirmek İsrail'lileri yanıltmıştır. İsrail makamları, bu yılın başında işgal altındaki topraklarda Filistin halkının toplu hareketleriyle karşılaşacaklarını düşünmüyorlardı. 18 aylık bir sessizlikten sonra geniş grevler, işgale karşı sokak hareketleri baş gösterdi. Bu hareketler işgalin ve silahlı komando hareketlerinin politik sonuçları; bütün işgallerin normal sürecidir. İsrail işgalcilerinin daha iyi ekonomik şartlar yaratma çabaları bu gelişmeleri önleyemedi: Milliyetçilik her zaman daha güçlü etken olmuştur.

Silahlı direnişin en önemli etkisi topraklarından koparılmış, parçalanmış savaşma azmini bile yitirmiş bir toplumu yeniden kurma çabalarıdır. Bu anlamda direniş Filistin halkının millî bilincini uyandırıyor, kişilikli ulus haline getirmeye çalışıyor.

Kısa dönemde, pazarlıklara bağlı bir çözüm ihtimali zayıftır. Kuvvet durumları gözletilmekte, Filistin Direnişinin azami amaçlarına ulaşması imkânsız görünüyor. Ama mutlaka, sömürülme bir Filistin devleti kurulacaktır. Filistin Direnişinin gücü, Filistin halkının dışında, bir bütün halinde onları destekleyen Arap halklarının da gücüdür. Mevcut yönetimler Filistin direnişini kurma çabaları da bu güçlü dayanışma karşısında başarısızlığa mahkumdur.

— SON —

AYDINLIK
sosyalist dergi

10. sayı çıktı

İdeolojik Birlik ve Örgüt

HİKMET KIVILCIMLI: Strateji ve Taktik • FUAT FEGAN: Kıbrıs Meselesi • KENAN ÖCAL: Marcuse Bir Devrim Peygamberi midir? • FAKİR BAYKURT: Devrimci Mücadele ve Öğretmenler.

Abone: Yıllık 50, altı aylık 25 lira • Adres: Süleyman Sırrı Sok. 2/12
Sıhhiye - Ankara

Devrimcilerin elinden ilçeleri kapatarak kurtulamazsınız!

Proleter devrimcileri! Bütün ilçelerde her hafta bütün üyeleri toplayınız. Onlara devrimci ideolojiyi, ve proleteryanın bugünkü devrimci politikasını, yani milli demokratik devrim mücadelesini, bu mücadelenin yöntemlerini anlatınız. Onlar üyelerin bir araya gelmesinden korkacaklardır. Onları bütün üyelerin devrimci birliği ile mahkûm ediniz.

Halkımızın milli demokratik devrim mücadelesini başarıya ulaştırmak için proleteryanın devrimci ideolojisinin hâkim olduğu bir işçi sınıfı partisi gerekliliğini bütün açıklığıyla kavramış olan devrimciler; partiyi mücadeleciler ruhtan yoksun kılmak isteyen, onu emperyalizmin kuyruk-gusu durumuna düşürmek isteyen oportünizme karşı elbirliğiyle ve canlarını dişlerine takarak mücadele etmektedirler.

Her geçen gün yeni yeni üyelerin katılmasıyla güçlenen devrimci saflar oportünizmin mevzilerine en amansız eleştirilerini yöneltmekte, onları partililerin karşısına çıkarmaya duruma düşürmektedirler.

Devrimci saflara katılan her üye, yalnızca üye olmaktan kurtulmakta, üye olmaktan başka bir şey yapmamanın miskinliğini atmakta, proleterya ideolojisinin verdiği mücadeleciler ruhla kavgaya militan olarak katılmaktadır. Bu yüzden oportünistlerin karşısındaki devrimci güçler her geçen gün devleşmektedir. Bu aynı zamanda emperyalistlerin ve onların işbirlikçilerinin karşısındaki güçlerin de devleşmesi demektir.

Çünkü emperyalistler ve onların yerli usakları kesin yenilgiye ancak proleteryanın devrimci örgütünün yönetiminde uğratılır. Ve oportünizmi tasfiye etmek, proleteryanın devrimci örgütünü oluşturmak yolunda atılan her adım, bu açıdan emperyalistlere ve onların yerli usaklarına indirilen bir darbedir.

Oportünistler hiçbir etkileri ve otoriteleri kalmadığı halde, taban tarafından istenmedikleri, her türlü hakarete uğratıldıkları halde, devrimci ideolojinin örgüt konusundaki bütün devrimci ilkelerini hiçe sayarak ve yalnızca emperyalistlere ve işbirlikçilerine hizmet edecek olan tutumlarıyla örgütün başında kalmaya, onu devrimci mücadelenin en yoğun yapılabileceği bir dönemde etkisiz kılmaya çalışmaktadırlar.

Bu yöneticiler, tabanın demokratik ve devrimci yönetime kavuşma arzusunu hiçe saymaktadırlar. Kendi rahatlarını sağlamak için basamak yapma arzusunda oldukları seçimlere giderken, zamanı çoktan dolmuş ve geçmiş olmasına rağmen, ilçe ve il kongrelerini yapmaktan kaçınmaktadırlar. Aslında bu yöneticiler tam bir açmazdadırlar. Zira kongreleri yapsalar devrilip gideceklerini bilmekteydiler. Öte yandan kongreleri yapmadan, ilçe ve il örgütlerine devrimci yöneticileri getirmeden, bir oy deposu, ve milletvekili yarışları olarak gördükleri seçimlerde üyelerin şevkli desteğini sağlayamayacaklarını fark etmektedirler. Bu onların, yani oportünist yöneticilerin en büyük açmazıdır. Ancak onlar bu açmazı devrimci hareketin başına da sarmaya çalışmaktadırlar. Onlar kongreleri yapmamak, partinin en faal üyelerini haysiyet divanlarına vermek yoluyla, ilçelerde eğitimi yasaklamak, ilçeleri kapatmak yoluyla bir yandan parti tabanına rest çekmekte, parti tabanının seçime devrimci yöntemlerle ve devrimci önderlerle katılmasını önlemekte, diğer yandan seçimleri öne sürerek, kendilerinin desteklenmesini istemektedirler. Onlar bu tutumlarıyla burjuva parlamenterlerinden çıkmış kanunlara dayanarak, parti yönetimine çöreklenip, burjuva parlamenterizminin nimetlerinden yararlanmak istemektedirler. Oysa apaçiktır ki, gerçekten devrimci partilerde burjuva kanunları değil, proleterya ideolojisinin devrimci

ilkeleri geçerlidir. Burjuva kanunları siyasal partilerin hâkim sınıfların elinde kalmasını sağlamak amacıyla, azınlığın çoğunluk üzerindeki hâkimiyetini perçinlemek üzere yapılmıştır. Oysa proleterya ideolojisinin devrimci ilkeleri proleterya partisinin demokratik merkezîyetçilikle yürütülmesine âmidir. Yani, bir yandan eylemde ve ideolojide birliği sağlayacak merkezîyetçi disiplin ve yönetim, diğer yandan tabandaki devrimcilerin yönetimi denetlemelerini sağlayacak en geniş anlamda demokrasi.

İşte parti yönetimindeki oportünistler seçim öncesinde kendi çözümlenemez açmazlarını devrimci mücadeleye aktarmak isterken, bir yandan bu devrimci ilkeyi çiğnemekte, diğer yandan burjuva kanunlarına sıkı sıkıya sarılmaktadırlar.

Bu bakımdan oportünistlerin «seçim var birleşelim» sloganına karşı bütün devrimcilerin uyanık olması bu sloganın maskesini düşürüp, gerici yüzünü bütün çıplaklığıyla partili militanlara göstermesi gerekir.

Ancak bu şartlardır ki oportünistlerin seçim açmazı devrimci mücadeleye aksetmeyecek, proleter devrimcileri bir yandan seçimleri en iyi biçimde değerlendiren diğer yandan gerçek proleterya partisini oluşturma mücadelesini yürüteceklerdir.

Parti içinde mücadele geliştikçe baştaki sosyalizm düşmanı yöneticilerin, tabandan ne kadar kopuk oldukları daha iyi açığa çıkmaktadır. Bu yöneticiler, gelişen devrimci mücadele karşısında kurtuluşu; eğitimleri durdurmak, üyeler arası toplantıları yasaklamak, giderek ilçeleri kapatmak bulmaktadırlar. Bu halleriyle, halkın devrimci mücadelesini baskı ve terör yollarıyla önlemeye çalışan zavallı faşist diktatörlere benzemektedirler.

Nitekim bu yöneticiler Beşiktaş ilçesi devrimci grubunun, üyelerle bağlarını sağlamlaştırmak, üyelere devrimci bilinç vermek amacıyla her hafta düzenlediği toplantılardan kurtulabilmek için, Beşiktaş ilçesini kapatmak yoluna gitmişlerdir. Ama bu sözde yöneticiler bilmelidirler ki, devrimcilerin elinden ilçeleri kapatarak kurtulamazlar.

Oportünizmi mahkûm etmeye kararlı olan proleter sosyalistlerinin elinden kurtulmak için bu hespla giderek partiyi mi kapatacaklar?

Beşiktaş ilçesi kapatılmış, ancak mücadele durmamıştır. Üyeler geçen hafta ilân edildiği üzere 25 Temmuz akşamı şimdiki dek sağlanan en büyük kalabalıkla toplantılarını yapmışlar ve oportünizmi mahkûm etmişlerdir. Toplantıya yalnızca Beşiktaş üyeleri değil; Bakırköy'den, Beykoz'dan, Kartal'dan hattâ Yalova'dan parti üyeleri gelmiştir. Bakırköy'lü devrimciler ve Yalova'lı devrimciler yayınladıkları bildirilerle toplantı desteklediklerini bildirmişlerdir.

Bakırköy'lü devrimcilerin yayınladığı bildiride:

«Partili Kardeşler,

Bizler bu savaşta yalnız değiliz, bunu biliyoruz. Bütün ilçelerde devrimci uyanış hızla adımlar atmaya başlamıştır. Bilimsel sosyalizmin gereklerini sonuna kadar savunmak, onu her türlü sapmadan korumak ve oportünizmin bütün biçimleriyle var gücümüzle savaşmak hepimiz

mizin başta gelen devrimci görevimizdir. Türkiye İşçi Partisi bizim biricik örgütümüz ve uzun mücadeleler sonucunda, bir çok yiğit savaşçının hayatları pahasına kurulmuş ortama kavuşturulmuş, en büyük umudumuzdur. Onda, Türk sosyalist hareketini yıllarca önce yaratılan göz nuru, alın teri, çeşitli çileleri ve kanının önemli izleri vardır. Türkiye İşçi Partisi, bugünkü oportünist bir kaç yöneticinin tekeli ve keyfi yönetiminin sorumsuz bir topluluğu değildir. Ona dört elle sarılalım, bütün kırılıkları, sapmaları, oportünist eğilimleri ve çıkar oyunlarını hep beraber yok edelim.

Zafer, mutlaka bilimsel sosyalizmi savunan gerçek sosyalistlerin olacaktır. İşçi sınıfının sırtından ona oyun oynama girişimleri mutlaka yenilecek ve temizlenecektir.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ İDEOLOJİSİNİ SAVUNAN PROLETER SOSYALİSTLERİ - YAŞASIN GERÇEKTEN DEVRİMCİ BİR TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ İÇİN SAVAŞANLAR! YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE!» demektedir.

Yalova'lı devrimciler ise:

«Biz, Yalova İlçe Yöneticileri ve üyeleri olarak, proleter devrimcilerce uygulanmaya başlanan ihraç hareketlerine ve de Üçüncü Büyük Kongre kararlarına uyulmamasına şiddetle karşıyız.

Bu nedenlerle, tüm namuslu ve partisini seven üyelere aşağıdaki hususları önermeyi görev bilmekteyiz:

1) Bugün artık, milli demokratik devrimden yana olanlarla saflarımızı sıklaştırıp, partimizi oportünistlerden kurtarmalıyız,

2) Ön seçimlerde, oportünistlere, küçük burjuva eyyamcılara ve de sandalya düşkünlerine oy vermemeliyiz.

3) İlçeler kesinlikle oportünizmle (sağ ve sol sapmalarla) mücadele etmelidir. Bunun için de bilimsel sosyalizmin öğretilmesine hız verilmeli, gerçek sosyalist militanların yetiştirilmesine çalışılmalıdır.

4) Derinlemesine örgütlenmeyi, İŞÇİ - KÖYLÜ gazetesi etrafında gerçekleştirmeliyiz.

5) Üye aidatları makbuz karşılığı ödenmeli, her türlü bağışları durdurmalıyız. Merkezden maddi yardım sağlanmadıkça seçim propagandalarına katılmamalı; işçi ve köylülerle sadece organik bağlar kurmakla yetinmeliyiz.

Namuslu Sosyalist Kardeşler,

Pısrık ve beceriksiz oportünist kliğin başaramadığı disiplini milli demokratik devrim doğrultusunda birleşerek sağlayalım.

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ VE GERÇEKTEN DEMOKRATİK TÜRKİYE

YAŞASIN PROLETER SOSYALİZMİ

Kahrolsun oportünizm!..» demektedirler.

Proleter devrimcileri şu gerçekleri iyi bilmelidirler:

1. Partinin başında bulunan oportünist klik ve onların illerdeki uzantıları, parti tabanını temsil etmemektedirler.

Partimizi anti — sosyalist unsurların etkisinden kurtarmak, sosyalizmin bilimini egemen kılmak, demokratik merkezîyetçilik ilkesinin uygulanmasını sağlamak, anti — emperyalist ve anti — feodal mücadele etrafında sosyalist örgütlenmeyi gerçekleştirmek için bütün proleter devrimcilerini, dürüst partili kardeşlerimizi mücadeleye çağırıyoruz!

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİLİ ARKADAŞ

Tüzüğünde yaptığı son değişiklikle sosyalist bir örgüt olduğunu kabul eden partimiz, partili-partisiz bütün sosyalistlerin destek ve çabasıyla kurulmuş, Türkiye'nin yarım yüzyıllık devrimci mücadeleler tarihinin yarattığı birikimi geniş ölçüde içinde barındıran bir örgüttür. Yaklaşan seçimlerde Türkiye işçi ve yoksul köylülerinin gerici — parlamenterist ittifaka karşı siyasi aianda tek temsilcisi olma sorumluluğunu taşıyan TİP, uzunca bir süredir sosyalizmin bilimine düşman unsurlar tarafından kendi küçük burjuva ideolojilerinin hâkimiyeti altına sokulmak istenmektedir. Bu unsurlar işçi sınıfından kopuk sendikacılar, toprak ağaları ve oportünist aydınlardır.

Partimizi bu anti-sosyalist unsurların etkisinden kurtarmak, sosyalizmin bilimini egemen kılmak, demokratik merkezîyetçilik ilkesinin uygulanmasını sağlamak, anti-emperyalist ve anti-feodal mücadele etrafında sosyalist örgütlenmeyi gerçekleştirmek için bütün proleter devrimcilerini, dürüst partili kardeşlerimizi aşağıdaki isteklerimiz doğrultusunda mücadeleye çağırıyoruz:

1. «BÜYÜK KONGRE KARARLARI UYGULANMALIDIR». Olağanüstü Büyük Kongrenin kararına rağmen şimdiye kadarki devrimci eylemlerde en ön safta yer almış, en bilinçli ve çabakan arkadaşlarımızın üyelik müracaatları oportünist yöneticiler tarafından reddedilmiştir. Tüzüğe açıkça aykırı olan bu davranış şiddetle protesto edilmeli ve arkadaşlarımızın partiye dönmeleri sağlanmalıdır.

2. «İL ve İLÇE KONGRELERİ YAPILMALIDIR». Seçim dönemine girdiğimiz şu günlerde birçok il ve ilçenin yönetim kurullarında oportünist yöneticiler tarafından tepe-

de zorlamalarla atanan, tabanın seçmediği, üyelerin güvenini kazanmamış kişiler yer almaktadır. Özellikle İstanbul'da İl ve İlçe kongrelerinin tüzüğümüzün 26. maddesine göre en kısa zamanda yapılması sağlanmalı, üyeleri temsil etmekten uzak ve seçimlerde tabanın desteğini kazanamayacak olan yöneticilere karşı direnilmelidir.

3. «İHRAÇLAR ve HAYSİYET DİVANLARI MEKANİZMASININ İŞLETİLMESİ DURDURULMALIDIR». Sosyalizmin biliminin partide egemen kılınması, parti üyelerinin devrimci teorik eğitimle teçhiz edilmesinin sağlanması ve parti içi demokrasinin gerçekleşmesi için mücadele eden partililer ihraç mekanizması işletilerek saf dışı edilmek istenmektedir. Oportünist yönetici kliğinin bu yolla ön seçimlerde liste başlarına seçilmek, proleter devrimcilerinin kongrelerde söz haklarının ellerinden alınmasını sağlamak istedikleri açıktır. Partimizin gerçek devrimci bir niteliğe kavuşabilmesi için bu anti-demokratik uygulama önlenmelidir.

4. «KONTENJAN MÜESSESESİ KALDIRILMALIDIR». Kontenjan müessesesi tabanın güven ve desteğini siglayan partililer yerine profesyonel sendikacıların, toprak ağalarının ve oportünist küçük burjuva aydınlarının listelerde yer almasını sağlayacaktır. Sosyalist partilerde yeri olmayan bu burjuva parlamenterist oyununun kaldırılması için mücadele edilmelidir.

5. «YIĞIN HALİNDE ÜYE KAYITLARI ÖNLENMELİDİR». Ön seçimde liste başlarını kapmak için oportünist sendikacılar yığın halinde üye kaydetme yoluna başvurmuşlardır. Son olarak Zeytinburnu ilçesinde sosyalizmle ilgisi olmayan 86 kişinin üye kaydedilmek istenmesi biçiminde tekrarlanan bu çir-

kin oyun önlenmelidir.

6. «GENÇ MİLİTANLARIN PARTİMİZ SAFLARINA KATILMALARI SAĞLANMALIDIR». Çeşitli devrimci deneylerden başarıyla geçmiş gençlik önderlerinin üyelik müracaatları Genel Merkez tarafından reddedilmektedir. Son olarak Eğitim Fakültesi Asistanı Şahin Alpay, SBF Öğrenci Derneği Başkanı Cengiz Çandar, ODTÜ öğrenci liderlerinden Münir Aktolga, ODTÜ İktisat Asistanı Seyhan Erdoğan, Ankara Üniversitesi Öğrenci Birliği İkinci Başkanı Atilla Sarp ve diğerleri partiye kabul edilmemişlerdir. Partimize güç kazandıracak bu arkadaşların aramıza katılması sağlanmalıdır.

7. «DEVRİMCİ TEORİK EĞİTİM GERÇEKLEŞTİRİLMELİDİR». Büyük bir sosyalist önderin belirttiği gibi «Devrimci teori olmadan devrimci hareket olmaz.» Sosyalist militanların işçi sınıfının devrimci ideolojisi kliğinin bu ihanetine karşı çıkmalı, her ilçede yoğun eğitim çalışmaları başlatılmalıdır.

Partili kardeşler, Partimizi gerçek sosyalist niteliğe kavuşturmak için birleşelim!

Oportünistlere, revizyonistlere, sahte sosyalistlere karşı koyalım!

Proleter devrimci saflarımızı çelikleştirelim!

Zafer işçi sınıfı ideolojisindedir!
KAHROLSUN SOSYALİZMİN İDEOLOJİK DÜŞMANLARI

KAHROLSUN EMPERYALİZM ve İŞ BİRLİKÇİLERİ

YAŞASIN HALKIMIZIN MİLLÎ DEMOKRATİK MÜCADELESİ

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ ve GERÇEK-TEN DEMOKRATİK TÜRKİYE

TİP Beşiktaş İlçesi Devrimci Grubu

2. Partinin başında buluna oportünist klik ve onların illerdeki uzantıları tabanın gerçek temsilcilerinin seçilmesini önlemekte, kongreleri yapmamakta ısrar etmektedirler.

3. İlçelerdeki en faal üyeler Haysiyet Divanına verilmekte, milletvekilliğinde, senatörlükte gözü olmayan devrimci militanlar partiden uzaklaştırılmak istenmektedir.

4. Tabana dayanmayan yönetici klik, milletvekilliğinin nimetlerine konabilmek ümidiyle ön seçimleri kazanma hesapları yapmakta ve bu yakışsız hırsı tatmin için ilçelere kitle haline bilinçsiz üye kaydetmektedir.

5. Kongrelerin yapılmaması; adaylıkta, milletvekilliğinde gözü olmayan ilçelerdeki en faal militanların Haysiyet Divanına verilmesi; öns seçimleri kazanabilmek için kitle halinde kayıtlar yapılması parti içindeki huzursuzluğu artırmakta ve çok lâfını ettikleri seçim döneminde partinin mücadele gücünü sıfıra indirmektedir.

Bu tablonun anlamı açıktır. Oportünistler, devrimci mücadeleyi baltalamak pahasına bur-

juva parlamenterizminin nimetlerinden nasiplenmek istemektedirler. Onlar tabana rağmen buldukları parti yönetimini, kendi kişisel çıkarlarına âlet etmek niyetindedirler. Bunun için ilçeleri kapatmaktan dahi çekinmemektedirler.

O halde onlarla yapılacak mücadele daha da amansız olmalıdır.

O halde onlarla yapılacak mücadeleye daha da çok hız verilmelidir.

O halde onlarla yapılacak mücadeleye daha da çok militan fillen katılmalıdır.

Proleter devrimcileri!

Kendi kişisel çıkarları için devrimci mücadeleyi hiçe sayan, proletaryanın devrimci ideolojisini yozlaştıran ve böylece partinin mücadele gücünü ve devrimci ruhunu söndüren, bu davranışlarıyla emperyalizmle ve onların içimizdeki uşaklarıyla üstü örtülü işbirliğine girmiş olan yöneticileri etkisiz kılmak ve partiyi devrimci yö-

netime kavuşturmak için ilçelerdeki mücadeleyi hızlandırınız!

Bütün ilçelerde her hafta bütün üyeleri toplayınız. Onlara devrimci ideolojiyi, ve proletaryanın bugünkü devrimci politikasını, yani millî demokratik devrim mücadelesini, bu mücadelenin yöntemlerini anlatınız.

Onlar üyelerin bir araya gelmesinden korkacaklardır. Onları bütün üyelerin devrimci birliği ile mahkûm ediniz.

YAŞASIN PROLETARYANIN DEVRİMCİ İDEOLOJİSİ

YAŞASIN OPÖRTÜNİZMLE SAVAŞAN PROLETER DEVRİMCİLERİNİN BİRLİĞİ

KAHROLSUN SOSYALİZMİN İDEOLOJİK DÜŞMANLARI

KAHROLSUN EMPERYALİZMİN İŞBİRLİKÇİLERİ!

Dünyayı saran anti-emperyalist mücadele

Adil Süzenci

Sömürgecilik sisteminin çöküşü emperyalizmin siperlerini gözle görülecek derecede zayıflatmıştır. Son on yıllarda Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının, anti-emperyalist hareketlerinin dünya çapında devrimci süreçler içerisindeki rolü artmıştır. Ayrıca kimi ülkelerde bu hareket anti-kapitalist bir içerik almıştır.

Sömürgecilik sisteminin çöküşü emperyalizmin siperlerini gözle görülecek derecede zayıflatmıştır. Son on yıllarda Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının, anti-emperyalist hareketlerinin dünya çapında devrimci süreçler içerisindeki rolü artmıştır. Ayrıca kimi ülkelerde bu hareket anti-kapitalist bir içerik almıştır.

Asya ve Afrika'nın birçok ülkelerinde ulusal kurtuluş hareketi yeni bir döneme girmiştir. Bu bölgelerde bir çok ulusal devletler ortaya çıkmıştır, bu arada dünyanın politik görünümünü değiştirmiş, emperyalizmin gücünü azaltmıştır. Sömürgeci imparatorluklar hemen tamamen ortadan kalkmışlardır.

Sömürgeci egemenliğin son bölgesi olan Güney Afrika'nın kurtuluşu, Afrika'nın ve barışın geleceği açısından büyük önem taşımaktadır. Bu bölgede Angola, Mozambik, Gine v.b.nin yürüttükleri silahlı mücadele, emperyalistlerin desteklediği faşist ve ırkçı rejimlerin işbirliğine ağır yumruklar indirmiş ve Afrika devrimine yeni ve önemli başarılar sağlamıştır.

Arap kurtuluş hareketi, emperyalizme karşı yürütülen savaşta üstün bir rol oynamıştır. Orta Doğu'da ve Afrika'da emperyalizme ve yeni sömürgecilik karşı çıkan bütün hareketler üzerinde olumlu etkisi olmuştur. Arap halklarının emperyalizme ve İsrail saldırılarına karşı verdikleri savaş, bir yandan bütün dünyadaki özgürlük ve sosyalizm güçlerinin, bir yandan da uluslararası emperyalizmin ayrılmaz bir parçasıdır.

Stratejik önemi yanında zengin petrol kaynaklarına da sahip bulunan bu bölge halklarının toplumsal ilerleyişi ve yürüttükleri kurtuluş hareketinin yayılması, türlü dalavere ve sabotajlara başvuran emperyalistlerin ve petrolcü tekellerin büyük öfkelerini uyandırmış, savaş ve saldırılara sürüklemiştir.

Bu saldırılar durdurmak, sabotajları bozmak ve Arap hareketinin geleceğini kurtarmak için yapılacak işler arasında, gitgide derinleşen sosyal ve ekonomik dönüşümler, ilerici ulusal cephe, ilerici ulusal yığın ve güçlerin demokratik özgürlükleri büyük önem taşımaktadır.

Genç devletler arasında sosyal bir farklılaşma başlamaktadır. İşçi sınıfı, köylü ve öbür demokratik güçler, ve bu arada yurtsever küçük burjuvalar ile emperyalist güçler ve iç reaksiyon, ve özellikle emperyalizme göze görünmeyen bir anlaşma ile bağlı bulunan ve bu anlaşmanın bözülmesini görmekte olan ulusal burjuvazi arasındaki çatışma her iki yönden de bilenmektedir.

Bunlardan bazılarında işçi sınıfının sosyal rolü ve politik eylemi artmıştır. Asya ve Afrika ülkelerinin genç proletaryası ile sosyalist ve kapitalist ülkelerin işçi sınıfı arasında düğümlenen enternasyonal bağ gittikçe daha büyük bir önem kazanmaktadır.

Emekçi köylünün büyük devrimci olanakları vardır. Emperyalizme karşı savasta, halkların ulusal kurtuluşu ve genç devletlerin bağımsızlıklarını pekiştirmek için verilen savaşta onlar da yer almışlardır. Komünistler köylü yığınları içerisindeki çalışmalarını yoğunlaştırmışlardır, onlara proletarya ideolojisini götürmüşlerdir.

Asya ve Afrika'daki bağımsız devletlerin çoğunda, egemenliğin ve politik bağımsızlığın

savunulması ve toplum gelişmesi gibi sorunlar, ekonomik gerilikten kurtulma, ulusal bir ekonomi, özellikle bağımsız bir endüstri yaratma, halk yığınlarının yaşama düzeyini yükseltme sorunları haline gelmiştir. Bu sorunların çözümlenmesi derin sosyal ve ekonomik dönüşümlere, emekçi köylü lehine demokratik bir toprak reformu yapılmasına, ve köylünün de katılımıyla feodal ve feodalite öncesi ilişkilerin kaldırılmasına, yabancı tekellerin kapı dışarı edilmesine, sosyal ve politik yaşamın ve bu arada devletin de demokratlaştırılmasına, ulusal kültürün yeniden doğmasına ve ilerici geleneklerin geliştirilmesine, devrimci partilerin güçlendirilmesine ve daha kurulmamış olan devrimci partilerin kurtuluşuna bağlıdır. Bu devletlerdeki sosyal gelişmelerin ortaya koyduğu sorun, artık, yeni sömürgecilerle bu ülkeler halkları arasındaki amansız savaştan ibaret olmaktan çıkmış, iç sosyal çatışmaları da kapsamıştır. Sosyalist ülkelerle dostluk ve işbirliği bağları kurmak, Asya ve Afrika'nın bağımsız devletleri için büyük önem taşımaktadır.

Kurtuluşa kavuşan ülkelerde, çağımızın devrimci koşullarının etkisi altında, orijinal ilerici forumlar ortaya çıkmıştır. Devrimci ve demokratik güçlerin rolü artmıştır. Kimi ülkeler geçmişte sömürge oldukları zamandan kalma gecikmeyi ortadan kaldırmak için ve sosyalist gelişmeye geçmek için zorunlu olan koşulları yaratmak olanaklarını sağlayan, kapitalist olmayan yola girmişlerdir. Bütün zorluklara ve engellere rağmen, sosyalist yönelim bu ülkelerde ileri gitmektedir. Bu devletler emperyalizme ve yeni sömürgecilik karşı gücü bir savaş yürütmektedirler.

Kapitalist yola giren devletler ise, temel sorunlarının bir tekini bile çözememişlerdir. Halkın artan hoşnutsuzluğu karşısında, iç reaksiyon hareketine geçirilmiş, demokratik özgürlükleri kundaklamak, yığınların demokratik ve yurtsever hareketini ayaklar altında ezme yoluna sapsmışlardır. Ulusal, dinsel ayrılıklar, dil ve kabile çekişmeleri körüklenmiştir. Bu ülkelerin ele geçirdikleri bağımsızlık bu suretle tehlikeye atılmış olmaktadır.

Emperyalizm, kendisine ilerici bir rejim seçmiş olan ülkelere karşı özel bir düşmanlık ilan etmiştir. Bu ülkeleri seçtikleri yoldan döndürmek için, politik partilerini gözden düşürmeye, kültürel ve öğretim yuvalarını, haber merkezlerini ele geçirmeye, ajanlarının karşı-devrimci hareketlerini geliştirmeye, devlet örgütünde ve silahlı kuvvetlerde gerici iş başına getirmeye uğraşmaktadır. Yurtseverleri birbirine düşürmek için de antikomünist ön yargıları kullanmaktadır.

Ulusal gelişmeyi ve sosyal ilerleyişi gerçekleştirmenin ve yeni sömürgecilere güçle karşı koyabilmenin yolu, halk yığınlarının seferber edilmesinden, proletaryanın ve köylünün rolünün artmasından, emekçi gençliğin, öğrencilerin, aydınların, kentlerde yaşayan orta tabakaların, demokratik çevrelerin, ordunun, bütün bu ilerici ve yurtsever güçlerin birleşmesinden geçmektedir. Komünist ve işçi partileri işte böyle bütün ilerici güçleri kapsayan bir birlik için çalışmaktadırlar.

Komünistler, özgürlük için, ulusal bağımsızlık için, ve halklarının sosyalist geleceği için dövüşmektedirler. Onlar bilimsel sosyalizm fikrinin taşıyıcısı, ulusal kurtuluş ha-

reketinin önde koşan savaşçılarıdır. Bu hareketin çıkarları yeni kurtulmuş ülkeler halklarının toplumsal yükselişleri, komünist partileri ile öbür yurtsever ve ilerici güçler arasında sıkı bir işbirliğini gerektirmektedir. Komünistlere karşı gösterilen her düşmanlık, onlara yapılan her baskı, halkların toplumsal ve ulusal kurtuluşu için verdikleri savaşa karşı gösterilmiş ve yapılmış demektir.

LATİN AMERİKA'DA ANTIEMPERYALİST SAVAŞ GELİŞİYOR

Latin Amerika'da, ülkelerin çoğunluğu, geçen yüzyılın başından beri «Siyasi bağımsızlığa» kavuşmuş durumdadır. Bu ülkeler, kapitalist gelişmenin, bütün olarak yüksek bir seviyeye erişmiş durumdadır; kırık bölgelerde ve şehirlerde, kalabalık bir proletarya şekillenmiş, büyümüş ve mücadeleye katılmıştır. Bütün bu ülkelerde, komünist partileri, pratik olarak eylemde bulunuyorlar. Latin Amerika halkları, bütün kıt'ayı kendi stratejik alanı gibi gören ve onu bağımlı duruma getiren ortak bir zalime ve sömürücüye, A.B.D. emperyalizmine karşı savaşıyorlar. Bazıları, aynı zamanda sömürge egemenliğine karşı döğüşüyorlar. Gerçek bir milli egemenlik ve ekonomik bağımsızlık için savaş, kapitalist sömürücüye karşı ve her şeyden evvel yabancı ve bölgesel tekellere ve büyük toprak sahiplerine karşı sert bir savaşla çaprazlaşır. Bir çok ülkede, henüz, feodal kalıntılar ve önemli topraksız köylü kitleleri mevcuttur. Kıt'anın tarihi gelişmesinde, derin bir negatif faktör olan müstebit diktatörlüklere karşı, demokratik hakların elde edilmesi savaşı gelişiyor.

Küba devrimi, Latin Amerika'daki emperyalist baskı zincirlerini kırarak ve Amerika kıt'asındaki ilk sosyalist devletin doğuşuyla sonuçlanarak, bu bölgedeki devrimci hareketi yeni bir aşamaya ulaştıran, tarihi bir dönüm noktası oldu. Dünyanın bu bölgesi, demokratik ve antiemperyalist büyük hareketlerin, sosyalizm yolunu açacak olan devrimci süreçlerin geliştiğini görüyor.

Bir işçi sınıfının mevcudiyetinin ve aktif durumda olmasının tarihi bir avantaj ve gelişmesinin garantisini teşkil ettiği Latin Amerika'da, proletarya ve komünist ve işçi partileri, anti-emperyalist harekette, gittikçe daha önemli rol oynuyorlar. Büyük kitlelerin, ekonomik ve politik haklar için, devrimci amaçlar için savaşı değişik biçimlerde ortaya çıkıyor. Latin Amerika'da halk hareketi, emperyalizmin saldırganlığına ve iç gericiliğe karşı sert bir savaş yolunda ilerliyor. Bazı ülkelerde, o, silahlı savaşa dönüşmüştür. Döğüş ateşi içinde, işçi sınıfının döğüşkenliği artıyor, köylülerin bilinçlenmesi hızlanıyor ve kırık bölgelerdeki kitleler hareketleniyor. Böylece işçiler ve köylüler arasındaki ittifakın temelleri meydana geliyor.

Geniş halk kitleleri, öğrenciler, ilerici aydınlar, şehir nüfusunun orta tabakalarının birçok bölümleri, proletaryayla birleşiyor. Ortak eylemler ve anti-emperyalist ittifaklar gittikçe güçleniyor.

Anti-emperyalist savaşın perspektifleri için, dünya sosyalist sisteminin, işçi hareketlerinin ve milli kurtuluş hareketlerinin kuvvetleri arasındaki ittifakı sağlamlaştırmak, önde gelen bir önem taşır.

TÜRK SOLU : Haftalık Gazete ● Sahibi : Şerif Tekben ● Sorumlu Yazı İşleri Müdürü : Bora Gözen ● İdare Yeri, Yazışma ve Abone Adresi : Babıâli Cad. No. 29 İstanbul, Telefon : 27 39 61 ● Ankara Temsilciliği : Ahmet Say ● Dizgi-baskı : Son Saat Matbaası

İstanbul Dağıtım : Fuat Büte, Ankara Caddesi No. 34, Tel: 27 89 49 ● Anadolu Dağıtım : GA - ME - DA ● Yıllık Abonesi : Yurt İçi 40 TL., Avrupa uçak : 80 TL., Amerika uçak : 170 TL. ● İlan : Santimi 20 TL., Yayın İlanları yüzde ellî (% 50) indirimlidir.